

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 209

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

48. évfolyam
2005. augusztus 11.

Tartalom

I *Jkötelezően közzéteendő jogi aktusok*

- ★ **A tanács 1290/2005/EK rendelete (2005. június 21.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról** 1

II *Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező*

Tanács

2005/599/EK:

- ★ **A tanács határozata (2005. június 21.) a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség és tagállamai nevében történő aláírásáról** 26
- Megállapodás a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról 27
- Záróokmány 54

I

(JKötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 1290/2005/EK RENDELETE

(2005. június 21.)

a közös agrárpolitika finanszírozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

mivel:

(1) A közös agrárpolitika számos intézkedést foglal magába, beleértve a vidékfejlesztési intézkedéseket is. A közös agrárpolitika célkitűzéseinek megvalósítása érdekében fontos ezen intézkedések finanszírozásának biztosítása. Tekintettel arra, hogy ezek az intézkedések számos közös elemmel rendelkeznek, ugyanakkor több tekintetben eltérnek egymástól, helyénvaló finanszírozásukat olyan jogszabályi keretek közé helyezni, amely szükség szerint eltérő eljárást is engedélyez. Az említett eltérések figyelembe vétele érdekében helyénvaló két európai mezőgazdasági alapot létrehozni, mégpedig az Európai Mezőgazdasági Garanciaalapot (a továbbiakban: EMGA) a piaci intézkedések és más intézkedések finanszírozására, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot (a továbbiakban: EMVA) a vidékfejlesztési programok finanszírozására.

(2) A közösségi költségvetésnek a két említett alapon keresztül centralizált módon vagy a tagállamok és a Közösség között megosztott irányítással kell finanszíroznia a közös agrárpolitika kiadásait, beleértve a vidékfejlesztési kiadásokat is, összhangban az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazott költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendelet ⁽²⁾ 53. cikkével. Helyénvaló azoknak az intézkedéseknek a körét meghatározni, amelyek az említett alapokból finanszírozhatók.

(3) Amennyiben a számlarevizó során a Bizottság nincs teljes mértékben meggyőződve arról, hogy a nemzeti ellenőrzések megfelelőek és átláthatók, továbbá arról, hogy a kifizető ügynökségek ellenőrzik azoknak a kiadásokról szóló nyilatkozatoknak a jogszerűségét és engedélyezhetőségét, amelyek után fizetnek, úgy nincs lehetősége méltányos határidőn belül azon kiadások teljes összegének meghatározására, amelyet az európai mezőgazdasági alapok terhére el lehet számolni. Helyénvaló tehát meghatározni a kifizető ügynökségek tagállamok által történő akkreditálásával, a tagállamok által a szükséges kezességvállalásról szóló nyilatkozatok beszedését biztosító eljárás bevezetésével, valamint az irányító és az ellenőrző rendszerek tanúsításával, továbbá az éves beszámolók független szervek által történő tanúsításával kapcsolatos rendelkezéseket.

⁽¹⁾ 2005. május 26-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

- (4) Annak érdekében, hogy a tagállamokban a jóváhagyás szabályai koherensek legyenek, a Bizottságnak az alkalmazandó kritériumokkal kapcsolatos útmutatókat kell rendelkezésre bocsátania. Ezenfelül a nemzeti ellenőrzések átláthatósága érdekében, különösképpen az engedélyezési, az érvényesítési és a kifizetési eljárások esetében, — szükség szerint — helyénvaló korlátozni azon hatóságok és szervek számát, amelyek ilyen feladatokat látnak el az egyes tagállamok alkotmányos rendelkezéseinek figyelembevételével.
- (5) Abban az esetben, ha a tagállam egynél több kifizető ügynökséget akkreditál, fontos, hogy kijelöljön egy olyan koordinációs szervet, amely ellátja az alapok koherens kezelését, kapcsolatot tart a Bizottság és a különböző akkreditált kifizető ügynökségek között, valamint ügyel arra, hogy a Bizottság a kért, a különböző koordinációs szervek tevékenységével kapcsolatos információkat gyorsan megkapja.
- (6) Annak érdekében, hogy a Bizottság és a tagállamok között biztosított legyen a harmonikus együttműködés a közös agrárpolitika kiadásainak finanszírozása terén és különösképpen azért, hogy a Bizottság számára lehetővé váljon a tagállamok pénzügyi irányításának közéről történő nyomon követése, valamint az akkreditált kifizető ügynökségek számláinak átvizsgálása, szükség-szerű, hogy a tagállamok a Bizottság részére bizonyos információkat átadjanak vagy rendelkezésükre bocsássák azokat. Ezért helyénvaló a legjobb informatikai és kommunikációs technológiát igénybe venni.
- (7) A Bizottság részére továbbítandó információk kidolgozása érdekében, továbbá azért, hogy a Bizottság a kiadásokkal összefüggő számadatokhoz teljes egészében és azonnal hozzáférjen, mind papírformában, mind elektronikus formában meg kell határozni az adatok közzétételének feltételeit, a továbbítást, az adatok közzétételének módját, továbbá az alkalmazandó határidőket.
- (8) A közös agrárpolitika intézkedéseinek és működésének finanszírozása részben megosztott irányítással történik. Annak érdekében, hogy a közösségi alapok esetében a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elve teljesüljön, a Bizottság ellenőrzi a tagállamok kifizetéssel megbízott hatóságainál azt, hogy azok hatékonyan és eredményesen használják fel és kezelik az alapokat. Helyénvaló meghatározni a bizottsági ellenőrzések természetét és pontosítani azokat a feltételeket, amelyekkel lehetővé válik, hogy a Bizottság a költségvetés végrehajtása tekintetében felelősséget vállaljon, továbbá tisztázni a tagállamokat terhelő együttműködési kötelezettségeket.
- (9) Csak a tagállamok által akkreditált kifizető ügynökségek jelenthetnek megfelelő biztosítékot arra, hogy a szükséges ellenőrzésekre a közösségi támogatás kedvezményezettnek részére történő kifizetésének engedélyezése előtt sor került. Ezért helyénvaló pontosítani azt, hogy kizárólag az akkreditált kifizető ügynökségek kifizetéseit lehet a közösségi költségvetésből visszatéríteni.
- (10) Fontos, hogy az akkreditált ügynökségek kifizetéseinek fedezéséhez szükséges támogatásokat a Bizottság az EMGA-ból visszatérítések formájában a tagállamok rendelkezésére bocsássa, amely visszatérítések alapját ezen ügynökségek költségelszámolásai adják. Arra az időszakra, amíg a havi rendszerességgel történő visszatérítések meg nem érkeznek, a tagállamoknak kell az akkreditált kifizető ügynökségek részére a szükséges pénzeszközöket biztosítaniuk. A személyügyi és igazgatási költségeket a tagállamoknak, valamint a közös agrárpolitika végrehajtásában érintett kedvezményezetteknek kell fedezniük.
- (11) Fontos, hogy a kedvezményezetteknek a közösségi támogatás időben kifizetésre kerüljön azért, hogy azt eredményesen fel tudják használni. Amennyiben a tagállamok a közösségi jogszabályokban meghatározott kifizetési határidőket nem tartják be, úgy azzal a kedvezményezetteknek komoly gondokat okozhatnak, és a közösségi költségvetés évenkéntiségét veszélybe sodorhatják. Ezért a közösségi finanszírozásból ki kell zárni azokat a kiadásokat, amelyekre a kifizetési határidőkön kívül kerül sor. Az arányosság elvének tiszteletben tartása érdekében a Bizottságnak meg kell határoznia a fenti általános szabály alóli kivételes esetekre vonatkozó rendelkezéseket.
- (12) Meg kell határozni azt a közigazgatási eljárást, amelynek keretében a Bizottság dönthet a havi kifizetések csökkentéséről vagy időszakos felfüggesztéséről, amennyiben a tagállamok által közölt információk alapján valószínűsíthető, hogy az alkalmazott közösségi jogszabályokat nem tartották be, illetve az, hogy a közösségi alapok felhasználása során visszaélés történt. Pontos meg-határozott esetekben, ezen eljárás lefolytatása nélkül is lehetővé kell tenni a kifizetések csökkentését vagy felfüggesztését. Mindkét esetben a Bizottság tájékoztatja erről az érintett tagállamot úgy, hogy jelzi, a havi kifizetések csökkentésére vagy felfüggesztésére a számlarevizó során hozott határozatok sérelme nélkül kerül sor.
- (13) A költségvetési fegyelem alapján meg kell határozni az EMGA-ból finanszírozott kiadások éves felső határát, figyelembe véve az Alapra vonatkozóan a pénzügyi kerettervben meghatározott maximális összeget, továbbá a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 10. cikke (2) bekezdését alkalmazva, a Bizottság által meghatározott összegeket, továbbá az említett rendelet 143d. és 143e. cikkében meghatározott összegeket.

⁽¹⁾ HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb a 118/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 24., 2005.1.27., 15. o.) módosított rendelet.

- (14) A költségvetési fegyelem megköveteli az EMGA-ból finanszírozott kiadások éves felső határának minden körülmény között, és a költségvetési eljárás, illetve a költségvetési végrehajtás minden egyes stádiumában való megtartását. Ezért szükséges, hogy a tagállam által nyújtott közvetlen kifizetések az 1782/2003/EK rendelet 10. cikkével összhangban kiigazított nemzeti felső határértékét az érintett tagállam az ezen közvetlen kifizetések pénzügyi felső határának tekintse, illetve, hogy e kifizetések visszatérítései ne haladják meg az említett felső határt. Ezenfelül a költségvetési fegyelem megköveteli, hogy a közös agrárpolitika keretében a Bizottság által javasolt vagy a Tanács vagy a Bizottság által elfogadott, illetve az EMGA költségvetésére vonatkozó, egyetlen jogszabályi intézkedés se eredményezze az ezen Alaphoz finanszírozott kiadásokra szánt éves felső határ túllépését. Hasonlóképpen engedélyezni kell azt is, hogy az 1782/2003/EK rendelet 11. cikke (1) bekezdésében említett, a közvetlen kifizetésekre vonatkozó kiigazításokat a Bizottság határozza meg abban az esetben, ha azokat a Tanács az alkalmazás évének június 30-ig nem határozza meg.
- (15) Az EMGA és az EMVA pénzügyi hozzájárulása mértékének meghatározására hozott, a pénzügyi felső határ kiszámítására vonatkozó intézkedések nem érintik a Szerződésben meghatározott költségvetési hatóság határköréit. Ugyanakkor ezeknek az intézkedéseknek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás fejlesztéséről kötött, 1999. május 6-i intézményközi megállapodással⁽¹⁾ és az ennek az I. mellékletében feltüntetett pénzügyi kerettervekkel összhangban meghatározott referenciaösszegeken kell alapulniuk.
- (16) A költségvetési fegyelem magában foglalja a költségvetés állapotának középtávú folyamatos vizsgálatát is. Ezért az adott évre vonatkozó költségvetési tervzet benyújtásakor fontos, hogy a Bizottság az Európai Parlament és a Tanács elé terjessze előrejelzéseit és elemzéseit, valamint szükség szerint a Tanácsnak intézkedéseket javasoljon. Továbbá szükséges, hogy a Bizottság az éves felső határ betartásának biztosítása érdekében irányítási jogosultságaival teljes mértékben és mindenkor éljen, és — adott esetben — a Tanácsnak javaslatot tegyen a költségvetés helyreállítására vonatkozó intézkedésekre. Amennyiben a költségvetési év végén a tagállamok által benyújtott visszafizetési kérelmek az éves felső határ túllépését eredményezik, a Bizottságnak olyan intézkedéseket kell meghatároznia, amelyek lehetővé teszik egyrészt a rendelkezésre álló költségvetésnek a tagállamok között visszafizetési kérelmeik arányában történő előzetes felosztásának felfüggesztését, másrészt pedig az adott évre meghatározott felső határ megtartását. Szükséges, hogy az adott évi kifizetésekre az azt követő költségvetési évben kerüljön sor, illetve az is, hogy tagállamonként meghatározásra kerüljön a közösségi kifizetés teljes összege, továbbá a meghatározott összeg betartása végett a tagállamok közötti kompenzáció.
- (17) A költségvetés végrehajtásakor a Bizottságnak a mezőgazdasági kifizetésekre vonatkozóan egy havi riasztó- és monitoring rendszert kell bevezetnie, azért, hogy abban az esetben, amikor valószínűsíthető az éves felső határ túllépése, akkor a lehető leggyorsabban tudjon beavatkozni és az illetékességi körébe utalt irányítási jogosultságának keretében megfelelő intézkedéseket tegyen, illetve, amennyiben ezek az intézkedések elégtelennek bizonyulnak, úgy a Tanácsnak a lehető legrövidebb időn belül egyéb intézkedések megtételét javasolja. A rendszer megfelelő működése érdekében szükséges, hogy lehetővé tegye a valós kiadások és a korábbi évek kiadásai alapján becsült kiadások összehasonlítását. A Bizottságnak az Európai Parlament és a Tanács részére minden hónapban olyan jelentést kell megküldenie, amelyben összehasonlítja a jelentés időpontjáig teljesített kiadást a becsült kiadásokkal, továbbá, amely felvázolja a költségvetési év hátralévő időszakára vonatkozó végrehajtás alakulását.
- (18) Fontos, hogy a Bizottság azon költségvetési dokumentumok elkészítésénél, amelyeket a Tanácsnak megküld, vegye figyelembe az abban alkalmazott árfolyamoknál a dokumentumok elkészítése és azok továbbítása között eltelt időszak hosszát, valamint, hogy a dokumentumok a rendelkezésre álló legfrissebb információkat tartalmazzák.
- (19) A vidékfejlesztési programok finanszírozása évenkénti kötelezettségvállalás alapján meghatározott, közösségi költségvetésből történő kifizetés tárgyát képezi. Azért, hogy a tagállamok az előirányzott közösségi alapok fölött a vidékfejlesztési programok beindításától kezdve rendelkezeshessenek, szükség szerű az alapokat a tagállamok rendelkezésére bocsátani. Következésképpen szükséges egy olyan előfinanszírozási rendszer alkalmazása, amely rendszeres folyósítást biztosít, lehetővé téve a kedvezményezettek részére a megfelelő módon történő kifizetést, és meg kell határozni e rendszer korlátait.
- (20) Az előfinanszírozástól függetlenül, különbséget kell tenni a Bizottság által az akkreditált kifizető ügynökségeknek folyósított időközi kifizetések, valamint az egyenleg kifizetések között, és meg kell határozni a folyósításukra vonatkozó szabályokat.
- (21) A Közösség pénzügyi érdekeinek védelme érdekében a Bizottságnak lehetőséget kell biztosítani a nem jogszabályi kiadások esetében a kifizetések időszakos felfüggesztésére vagy csökkentésére. Be kell vezetni egy olyan eljárást, amely lehetővé teszi, hogy a tagállamok igazolják kifizetéseik jogszerűségét.

⁽¹⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o. A legutóbb a 2003/429/EK európai parlamenti és tanácsi határozatával (HL L 147., 2003.6.14., 25. o.) módosított intézményközi megállapodás.

- (22) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonására vonatkozó szabálynak segítenie kell a programok minél gyorsabb megvalósítását, valamint a pénzügyi feyelem biztosítását.
- (23) A jóváhagyott kifizető ügynökségek és a közösségi költségvetés közötti pénzügyi kapcsolat megteremtése érdekében a Bizottságnak ezeknél az ügynökségeknél évente számlarevizíót kell végeznie. A számlarevizióról hozott határozatnak ki kell terjednie az átadott számlák teljességére, pontosságára és valóságára, de a kiadásoknak a közösségi jogszabályokkal való megfelelésére nem.
- (24) Fontos, hogy a Bizottság, amely a Szerződés 211. cikkével összhangban felel a közösségi jogszabályok hatékony alkalmazásáért, határozzon abban a kérdésben, hogy a tagállamok kiadásai megfelelnek-e a közösségi jogszabályoknak vagy sem. A tagállamok részére jogot kell biztosítani arra, hogy a kifizetésekkel kapcsolatos döntéseik jogosságát bizonyíthassák, valamint arra, hogy véleménykülönbség esetén a Bizottsággal egyeztethessenek. Annak érdekében, hogy a tagállamok a múltban teljesített kiadásait illetően jogi és pénzügyi biztonságot élvezzenek, meg kell határozni azt a maximális időtartamot, amely alatt a Bizottság a kiadásokat illetően feltételezheti, hogy a közösségi jogszabályoknak való meg nem felelés pénzügyi következményekkel jár.
- (25) A közösségi költségvetés pénzügyi érdekeinek védelme érdekében helyénvaló, hogy a tagállamok olyan intézkedéseket határozzanak meg, amelyekkel biztosítják, hogy az Alapokból finanszírozott műveletek ténylegesen megvalósulnak, és azokat megfelelő módon hajtják végre. Ugyancsak szükséges, hogy a tagállamok a kedvezményezettek által elkövetett mindennemű szabálytalanságot hatékonyan megelőzzenek és kezeljék.
- (26) Az EMGA-ból átutalt pénzügyi összegek visszafizetése esetében azok az összegek kerülnek vissza az Alapba, amelyek a közösségi jogszabályoknak nem felelnek meg, illetve teljesítésük jogalap nélkül történt. Pénzügyi felelősségi rendszert kell meghatározni azon szabálytalanságok esetére, amikor nem a teljes összeg kerül visszatérítésre. Ennek érdekében be kell vezetni egy olyan eljárást, amely oly módon biztosít lehetőséget a Bizottságnak arra, hogy védje a közösségi költségvetés érdekeit, hogy a szabálytalanság következtében elveszett és méltányos határidőn belül vissza nem fizetett összeg egy részét az érintett tagállam számlájának terhére írja. Bizonyos, a tagállam gondatlanságára visszavezethető esetekben, a Bizottság jogosult az érintett tagállam számlájának terhére írni a teljes összeget. Ugyanakkor, figyelemmel azokra a kötelezettségekre, amelyek belső eljárási rendjük alapján terhelik a tagállamokat, a pénzügyi terheket méltányosan kell megosztani a Közösség és a tagállamok között.
- (27) A tagállamok által végrehajtott visszatérítési eljárások több évvel késleltethetik a visszafizetéseket, anélkül, hogy az eljárás eredményes befejezése biztosra vehető lenne. Ezeknek az eljárásoknak a költségei a tényleges vagy várhatóan beszédhető összegekhez viszonyítva aránytalanok is lehetnek. Következésképpen bizonyos esetekben lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok leállítsák a visszatérítési eljárásokat.
- (28) Ami az EMVA-t illeti, helyénvaló, hogy a szabálytalanságok következtében visszafizetendő vagy ki nem fizetett összegek az érintett tagállamban, a jóváhagyott vidékfejlesztési programokra felhasználhatók maradjanak, tekintettel arra, hogy azokat az adott tagállam programjaihoz rendelték. A közösségi költségvetés pénzügyi érdekeinek védelme érdekében megfelelő intézkedéseket kell meghatározni azzal a tagállammal szemben, amely felfedezi a szabálytalanságokat, de nem teszi meg az ebben az esetben szükséges intézkedéseket.
- (29) Azért, hogy lehetővé váljon az EMGA és az EMVA keretében az alapok újbóli felhasználása, rendelkezni kell a megfelelőségi vizsgálat, a szabálytalanságok és megállapított gondatlanság miatt indított eljárások alapján a tagállamok által visszatérített összegek, továbbá a tej- és tejtermék-ágazatban a kiegészítő illetékek felhasználásáról.
- (30) Azon kötelezettségből kifolyólag, hogy a tagállamokban a közösségi kiadások irányítási és ellenőrzési rendszere hatékonyan működjön, a tagállami ellenőrzések sérelme nélkül, meg kell határozni a Bizottság részéről megbízott személyek által végzett ellenőrzéseket, továbbá annak lehetőségét, hogy a Bizottság a tagállamok segítségét kérje.
- (31) A Bizottság számára továbbítandó információk kidolgozásakor szükséges az informatikai rendszer széleskörű alkalmazása. Az ellenőrzéskor fontos, hogy a Bizottság hiánytalanul és késedelem nélkül — akár nyomtatott formában, akár informatikai rendszeren keresztül — hozzájusson a kiadásokat feldolgozó adatokhoz.

- (32) Meg kell határozni a 2000/2006-os időszakra jóváhagyott, és az Európai Mezőgazdasági és Orientációs Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlegéből finanszírozott vidékfejlesztési programok utolsó kifizetéseinak időpontját. Azért, hogy a tagállamok az ezen időpont után történő kifizetéseket visszakaphassák, átmeneti intézkedéseket kell meghatározni. Ezen intézkedéseknek ki kell terjedniük a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 5. cikke (1) bekezdésének második albekezdésén alapuló, a Bizottság által átutalt előlegekre vonatkozó rendelkezésekre, továbbá a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról szóló, 1999. május 17-i 1259/1999/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 4. és 5. cikkeiben említett, önkéntes differenciálás tárgyát képező összegekre.
- (33) Meg kell határozni azt az időpontot, amelytől kezdve a Bizottság automatikusan visszavonhatja kötelezettségvállalását az EMOGA Garanciarészlegéből finanszírozott vidékfejlesztési programok keretében lekötött, de fel nem használt összegek tekintetében, abban az esetben, amikor az ügylet lezárásához szükséges dokumentumok nem érkeztek meg a Bizottsághoz a zárás időpontjáig. Meg kell határozni azokat a dokumentumokat, amelyek alapján a Bizottság az intézkedéseket lezártnak tekintheti.
- (34) Az alapok igazgatását a Bizottság végzi. A tagállamok és a Bizottság között a mezőgazdasági alapok bizottságn belül széleskörű együttműködést kell kialakítani.
- (35) A közösségi finanszírozás kiterjedtsége szükségessé teszi az Európai Parlament és Tanács pénzügyi jelentéseken keresztül történő rendszeres tájékoztatását.
- (36) Mivel a nemzeti ellenőrzés és a megfelelési vizsgálat alkalmával személyes adatok és kereskedelmi titkok átadására kerülhet sor, a tagállamoknak és a Bizottságnak biztosítania kell az ilyen alapon megszerzett információk bizalmas kezelését.
- (37) A közösségi költségvetés hatékony és eredményes pénzgazdálkodásának biztosítása érdekében, az arányosság elvének mind a tagállamok, mind a gazdálkodók szintjén történő betartása mellett, meg kell határozni az euro alkalmazásával kapcsolatos szabályokat.
- (38) A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 25. tanácsi rendeletet⁽³⁾, az EMOGA Garanciarészlege kiadásainak ellenőrzésére irányuló tagállami cselekvési programok végrehajtásáról szóló, 1997. április 22-i 723/97/EK tanácsi rendeletet⁽⁴⁾, továbbá a 1258/1999/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni. A közös agrárpolitika finanszírozása keretében történt szabálytalanságokról és tévesen kifizetett összegek behajtásáról, továbbá egy információs rendszer e téren történő létrehozásáról szóló, 1991. március 4-i 595/91/EGK tanácsi rendelet⁽⁵⁾ bizonyos cikkeit törölni kell, mivel ezen rendelet azoknak megfelelő rendelkezéseket állapít meg.
- (39) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽⁶⁾ összhangban kell elfogadni, és ezek között meg kell állapítani, melyekre kell az irányítóbizottságok és melyekre a tanácsadó bizottságok eljárását alkalmazni, tekintettel arra, hogy egyes esetekben és a nagyobb hatékonyság érdekében megfelelőbb a tanácsadó bizottsági eljárást alkalmazni.
- (40) A hatályon kívül helyezett rendeletekben meghatározott rendelkezések e rendelet rendelkezéseivel történő felváltása gyakorlati és specifikus problémákat okozhat, különösképpen az olyan új szabályokra való átállás tekintetében, amelyekről e rendelet nem rendelkezik. E probléma elkerülése érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni azt, hogy szükséges és kellőképpen indokolt intézkedéseket alkalmazzon. Ezek az intézkedések ennek a rendeletnek a rendelkezéseit kizárólag a szükséges mértékben és meghatározott ideig korlátozhatják.
- (41) Mivel az e rendelet alapján finanszírozott vidékfejlesztési programok programozásának időszaka 2007. január 1-jén kezdődik, indokolt, hogy ez a rendelet ettől az időponttól legyen alkalmazandó. Ugyanakkor fontos, hogy bizonyos rendelkezések már ezt megelőzően alkalmazandók legyenek.

⁽¹⁾ HL L 160., 1999.6.26., 103. o.

⁽²⁾ HL L 160., 1999.6.26., 113. o.

⁽³⁾ HL L 30., 1962.4.20., 991. o. A legutóbb a 728/70/EGK rendelettel (HL L 94., 1970.4.28., 9. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 108., 1997.4.25., 6. o. A legutóbb a 2136/2001/EK rendelettel (HL L 288., 2001.11.1., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 67., 1991.3.14., 11. o.

⁽⁶⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

(42) A Számvevőszék véleményt nyilvánított ⁽¹⁾.

3. cikk

(43) Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményt nyilvánított ⁽²⁾,

Az EMGA kiadásai

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I.CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az alkalmazás tárgya és hatálya

Ez a rendelet a közös agrárpolitika kiadásainak finanszírozása során alkalmazandó feltételeket és különleges szabályokat határoz meg, beleértve a vidékfejlesztés kiadásait is.

2. cikk

A mezőgazdasági kiadásokat finanszírozó alapok

(1) A közös agrárpolitikára vonatkozó, a Szerződésben meghatározott célkitűzések elérése érdekében, valamint e politika különböző intézkedései finanszírozásának biztosítására, beleértve a vidékfejlesztési intézkedéseket, létre kell hozni:

- a) az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapot, a továbbiakban: „EMGA”.
- b) az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot, a továbbiakban: „EMVA”.

(2) Az EMGA és az EMVA az Európai Közösségek általános költségvetésének részét képezik.

(1) Az EMGA-ból kell finanszírozni — a tagállamok és a Közösség között megosztott irányítás mellett — a következő kiadásokat, összhangban a közösségi jogszabályokkal:

- a) a mezőgazdasági termékek harmadik országokba irányuló exportja után meghatározott visszatérítések;
- b) a mezőgazdasági piacok szabályozását célzó intervenciók;
- c) a közös agrárpolitika keretében meghatározott, a gazdák részére folyósított közvetlen kifizetések;
- d) a Közösség pénzügyi hozzájárulása a Közösség belső piacán és harmadik országokban a mezőgazdasági termékekről szóló tájékoztatással és e termékekre vonatkozó vásárlásösztönzéssel kapcsolatos intézkedésekhez, amelyet a tagállamok bevonásával kell megvalósítani, a 4. cikkben említett programokon kívül más, a Bizottság által elfogadott programok alapján.

(2) Az EMGA-ból kell finanszírozni — központi irányítás mellett — a következő kiadásokat, összhangban a közösségi jogszabályokkal:

- a) a Közösségnek a meghatározott állat-egészségügyi intézkedésekhez, állat-egészségügyi, élelmezési és takarmányozási ellenőrző intézkedésekhez, az állatbetegségek felszámolására és monitoringjára irányuló programokhoz (állat-egészségügyi intézkedések), továbbá a növény-egészségügyi intézkedésekhez nyújtott pénzügyi hozzájárulása;
- b) közvetlenül a Bizottság által vagy nemzetközi szervezetek bevonásával végzett, a mezőgazdasági termékek promóciójára irányuló tevékenységek;
- c) a közösségi jogszabályokkal összhangban megállapított, a mezőgazdaságban a genetikai állomány megőrzésére, feltérképezésére, összegyűjtésére és hasznosítására irányuló intézkedések;
- d) a mezőgazdasági számviteli információs rendszerek kialakítása és fenntartása;
- e) a mezőgazdasági vizsgálati rendszerek, beleértve az agrárgazdaságok struktúrájára irányuló vizsgálatokat;
- f) a halászati termékek piacával kapcsolatos kiadások.

⁽¹⁾ HL C 121., 2005.5.20., 1. o.

⁽²⁾ 2005. február 9-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

4. cikk

Az EMVA kiadásai

Az EMVA-ból kell finanszírozni a tagállamok és a Közösség között megosztott irányítással a Közösségnek az EMVA-ból nyújtott vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban végrehajtott vidékfejlesztési programokhoz való pénzügyi hozzájárulását.

5. cikk

Egyéb finanszírozások, beleértve a technikai segítségnyújtást

Az EMGA-ból és az EMVA-ból központosított módon finanszírozni lehet a Bizottság kezdeményezésére és/vagy számára, a közös agrárpolitika megvalósításához, beleértve a vidékfejlesztést, szükséges előkészítési, igazgatási és technikai segítségnyújtási, értékelési, audit és ellenőrzési ügyleteket. Ezek az ügyletek az alábbiakat foglalják magukba:

- a) a közös agrárpolitika elemzéséhez, irányításához, monitoringjához, információcseréjéhez és megvalósításához, továbbá az ellenőrzési rendszerek kialakításához és a technikai és igazgatási segítségnyújtáshoz szükséges fellépések;
- b) a közös agrárpolitika finanszírozására felhasznált Alapok pénzügyi irányítás-monitoringját és ellenőrzését szolgáló módszerek, valamint információs és rendszer-összekapcsolási technikai eszközök fenntartásához és fejlesztéséhez szükséges fellépések;
- c) a Bizottság kezdeményezésére elvégzett tájékoztatás a közös agrárpolitikáról;
- d) a közös agrárpolitikáról szóló tanulmányok és az EMGA-ból és az EMVA-ból finanszírozott intézkedések értékelési, beleértve az értékelési módszerek fejlesztését és az ehhez kapcsolódó gyakorlati információk cseréjét;
- e) adott esetben a közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról szóló, 2002. december 19-i 58/2003/EK tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban megbízott, a közös agrárpolitika keretében működő végrehajtó hivatalok;

- f) a Közösség szintjén, a vidékfejlesztés keretében megvalósuló együttműködés terjesztésére, népszerűsítésére és promóciójára, valamint tapasztalatcserékre irányuló fellépések, beleértve az érintett szereplők hálózatba történő összefogását.

6. cikk

A kifizető ügynökségek és a koordináló szervek jóváhagyása és a jóváhagyás visszavonása

(1) A kifizető ügynökségek a tagállamok azon hatóságai vagy szervei, amelyek az általuk végrehajtott kifizetések, a tájékoztatás és az információk megőrzése terén elegendő garanciát nyújtanak ahhoz, hogy:

- a) a kifizetés engedélyezése előtt megtörténjen az igények elfogadhatóságának, a vidékfejlesztés keretében a támogatások odaítélési eljárásának, valamint az igények közösségi szabályoknak való megfelelésének ellenőrzése;
- b) a teljesített kifizetések könyvelése pontosan és teljeskörűen történik;
- c) végrehajtják a közösségi jogszabályokban meghatározott ellenőrzéseket;
- d) a szükséges dokumentumok benyújtására a közösségi szabályokban megállapított határidőn belül és formában kerül sor;
- e) a közösségi szabályok értelmében a dokumentumokhoz — beleértve az elektronikus dokumentumokat is — hozzá lehet férni és azokat olyan formában őrzik meg, hogy teljességük, érvényességük és olvashatóságuk biztosított legyen az idő múlásával.

A közösségi támogatások kifizetésének kivételével e feladatok végrehajtása átruházható.

(2) A tagállamok olyan hatóságokat és szerveket akkreditálhatnak kifizető ügynökségként, amelyek megfelelnek az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

Minden tagállam alkotmányos rendelkezésének és intézményi struktúrájának figyelembevételével, a jóváhagyott kifizető ügynökségek számát arra a szükséges minimumra korlátozza, amely szükséges ahhoz, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében és a 4. cikkben említett kiadások összegeinek kifizetésére megfelelő igazgatási és számviteli feltételek mellett kerüljön sor.

⁽¹⁾ HL L 11., 2003.1.16., 1. o.

(3) Amennyiben egynél több kifizető ügynökség akkreditálására kerül sor, a tagállamnak tájékoztatnia kell a Bizottságot annak a hatóságnak vagy ügynökségnek az adatairól, amely a következő feladatok ellátásáért felelős:

- a) a Bizottságnak szolgáltatandó információk összegyűjtése és a Bizottság részére történő megküldése;
- b) a közösségi szabályok összehangolt alkalmazásának elősegítése.

Ezt a hatóságot vagy ügynökséget (a továbbiakban: „koordináló szerv”) a tagállamok különleges akkreditációjának kell alávetni az a) pontban meghatározott pénzügyi információk kezelése tekintetében.

(4) Amennyiben egy akkreditált kifizető ügynökség az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több feltételt nem teljesít, úgy a tagállamnak az akkreditációt vissza kell vonnia, kivéve, ha a kifizető ügynökség a probléma súlyának megfelelően meghatározott határidőn belül elvégzi a szükséges kiigazításokat.

7. cikk

Igazoló szervezetek

Az igazoló szerv a tagállam által megbízott jogi személyiséggel rendelkező köz- vagy magánjogi jogalany, amely az akkreditált kifizető ügynökségek számláit igazolja, a valódiság, teljesség és pontosság szempontjából, az általuk bevezetett irányítási és ellenőrzési rendszer figyelembevételével.

8. cikk

Információközlés és dokumentumokhoz való hozzáférés

(1) Az ágazati jogszabályokban meghatározott rendelkezéseken túl, a tagállamok megküldik a Bizottságnak az alábbi információkat, nyilatkozatokat és dokumentumokat:

- a) az akkreditált kifizető ügynökségekre és az akkreditált koordináló szervekre vonatkozóan:
 - i. az akkreditációs okirat;
 - ii. megbízatásuk (akkreditált kifizető ügynökség vagy akkreditált koordinációs szerv);
 - iii. adott esetben az akkreditáció visszavonása;

b) az igazoló szervekre vonatkozóan:

- i. azonosításuk;
- ii. adataik;

c) az EMGA és az EMVA által finanszírozott ügyletekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozóan:

- i. az akkreditált kifizető ügynökség vagy az akkreditált koordináló szerv által aláírt kiadásigazoló nyilatkozatokat — amelyek egyúttal kifizetési kérelmek is —, kiegészítve a szükséges tájékoztatással;
- ii. az EMGA-t illetően a pénzügyi igények becslése, az EMVA-t illetően pedig az év folyamán benyújtandó kiadásigazoló nyilatkozatok naprakész becslése, valamint a következő költségvetési évre vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozatok becslése;
- iii. az akkreditált kifizető ügynökségek éves beszámolóit, kiegészítve az akkreditált kifizető ügynökség felelőse által aláírt igazoló nyilatkozattal és a végső elszámoláshoz szükséges információkkal, továbbá a 7. cikkben meghatározott igazoló szerv által kiállított igazolás.

Az akkreditált kifizető ügynökségek EMVA-kiadásokról készített éves beszámolóit minden program esetében be kell mutatni.

(2) Az akkreditált kifizető ügynökségeknek rendelkezniük kell a kifizetéseket igazoló, valamint a közösségi jogszabályok által előírt adminisztratív és fizikai ellenőrzések végrehajtására vonatkozó dokumentumokkal és ezeket a dokumentumokat és információkat a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

Ha ezek a dokumentumok a kiadás engedélyezéséért felelős hatóság birtokában vannak, amely hatóság egy kifizető ügynökség által ráruházott hatáskörök keretében jár el, úgy ennek a hatóságnak jelentésben tájékoztatnia kell az akkreditált kifizető ügynökséget az elvégzett ellenőrzések számáról, tartalmáról és az eredmények függvényében megtett intézkedésekről.

9. cikk

A Közösség pénzügyi érdekeinek védelme és a közösségi alapok irányításának biztosítékai

(1) A tagállamok:

- a) a közös agrárpolitika keretében meghoznak minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést és egyéb intézkedést, amely szükséges a Közösség pénzügyi érdekeinek hatékony védelméhez, és különösképpen ahhoz, hogy:
- i. az EMGA-ból és az EMVA-ból finanszírozott ügyletek megvalósuljanak, és rendszeresek legyenek;
 - ii. megakadályozzák és megbüntessék a szabálytalanságokat;
 - iii. behajtsák a szabálytalanság és gondatlanság miatt elveszett összegeket;
- b) létrehoznak egy hatékony irányítási és ellenőrzési rendszert, beleértve a számlák igazolását, valamint a jóváhagyott kifizető ügynökség felelősségének aláírásával ellátott igazoló nyilatkozatot.

(2) A Bizottság gondoskodik róla, hogy a tagállamok biztosítsák a 3. cikk (1) bekezdésében és a 4. cikkben említett kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, továbbá arról, hogy a tagállamok betartsák a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét, és ennek érdekében a Bizottság a következő intézkedéseket és ellenőrzéseket teszi meg:

- a) biztosítja a tagállamokban az irányítási és ellenőrzési rendszerek meglétét és megfelelő működését;
- b) végrehajtja az időközi kifizetések egészének vagy egy részének csökkentését vagy felfüggesztését és alkalmazza a megfelelő pénzügyi kiigazításokat, különösképpen az irányítási és ellenőrzési rendszerek nem megfelelő működése esetében;
- c) biztosítja az előfinanszírozások visszatérítését, és szükség szerint automatikusan felfüggeszti a pénzügyi kötelezettségvállalásokat.

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdés szerint meghozott rendelkezésekről és intézkedésekről, illetve a vidékfejlesztési programok tekintetében, az EMVA-ra

vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban, a Közösség pénzügyi érdekei védelmében az irányítással és az ellenőrzéssel kapcsolatos intézkedésekről.

10. cikk

A kifizető ügynökségek által végrehajtott kifizetések elfogadhatósága

A 3. cikk (1) bekezdésében és a 4. cikkben említett kiadások csak abban az esetben képezhetik közösségi finanszírozás tárgyát, ha azok akkreditált, a tagállamok által megbízott kifizető ügynökségeknél merültek fel.

11. cikk

A kedvezményezetteknek nyújtott teljes kifizetések

Amennyiben a közösségi jog másképp nem rendelkezik, úgy az e rendelet alapján teljesített finanszírozásokhoz vagy a vidékfejlesztési programok közfinanszírozásának összegeihez kapcsolódó kifizetéseket teljes kifizetésként kell a kedvezményezettek rendelkezésére bocsátani.

II. CÍM

EMGA

1. FEJEZET

Közösségi finanszírozás

12. cikk

Költségvetési felső határ

(1) Az EMGA kiadásainak éves felső határa az intézményközi megállapodásban meghatározott többéves pénzügyi keretben e célra meghatározott és a (2) bekezdésben említett összegekkel csökkentett maximális összeg.

(2) A Bizottság meghatározza azokat az összegeket, amelyeket az 1782/2003/EK rendelet 10. cikke (2) bekezdésének, valamint 143d. és 143e. cikkének értelmében az EMVA rendelkezésére bocsátanak.

(3) A Bizottság az (1) és (2) bekezdésekben említett adatok alapján meghatározza az EMGA kiadásokra fordítható nettó összeget.

13. cikk

Adminisztratív és személyzettel kapcsolatos költségek

A tagállamok és az EMGA-ból támogatásban részesülők által viselt, az adminisztratív és személyzettel kapcsolatos kiadásokat az EMGA-ból nem lehet megtéríteni.

14. cikk

Havi kifizetések

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében említett kiadások fedezésére szolgáló pénzügyi forrásokat a Bizottság a referenciahónapban az akkreditált kifizető ügynökségeknél felmerült kiadásokra vonatkozóan havi visszatérítések (a továbbiakban: „havi kifizetések”) formájában bocsátja a tagállamok rendelkezésére.

(2) Amíg a Bizottság a havi kifizetéseket átutalja, a kiadások fedezéséhez szükséges forrásokat a tagállamok mobilizálják az akkreditált kifizető ügynökségek igényeinek megfelelően.

15. cikk

A havi kifizetések átutalására vonatkozó szabályok

(1) A havi kifizetéseket a Bizottság a tagállamok akkreditált kifizető ügynökségeinél a referencia-hónapban felmerült költségek fedezésére a 30. és 31. cikkeken említett határozatok sérelme nélkül utalja át.

(2) A Bizottság a 41. cikk (3) bekezdésében említett eljárás szerint dönt a havi kifizésekről, illetve azokat a tagállamok kiadási nyilatkozata és a közölt információk alapján utalja át a 8. cikk (1) bekezdésével összhangban, figyelembe véve a 17. cikkel összhangban alkalmazott csökkentéseket és felfüggesztéseket.

(3) A havi kifizetéseket a tagállam részére legkésőbb a felmerült kiadások szerinti hónapot követő második hónap harmadik munkanapján kell átutalni.

(4) A tagállamok kiadásait októberre kell elszámolni, amennyiben azok október 1-je és 15-e között merültek fel. Az október 16-a és 31-e között felmerült költségeket novemberre kell elszámolni.

(5) A Bizottság dönthet további kifizésekről és levonásokról. Ebben az esetben a mezőgazdasági alapok bizottságát a következő konzultáció alkalmával tájékoztatni kell.

16. cikk

A kifizetési határidők betartása

Amennyiben a kifizetési határidőkről a közösségi jogszabály rendelkezik, és azokat a kifizető ügynökségek nem tartják be, úgy a közösségi finanszírozáshoz kapcsolódó kifizetések nem fogadhatók el, kivéve meghatározott feltételek és korlátok esetén, az arányosság elvével összhangban.

17. cikk

A havi kifizetések csökkentése és felfüggesztése

(1) Amennyiben a 15. cikk (2) bekezdésében említett kifizetési nyilatkozatok és információk alapján a Bizottság nem tudja megállapítani azt, hogy az alapokra vonatkozó kötelezettségvállalás megfelel-e az alkalmazandó közösségi szabályoknak, úgy a Bizottság az érintett tagállamtól további információk benyújtását kéri a probléma súlyának megfelelően meghatározott határidőn belül, amely azonban az általános szabály szerint nem lehet kevesebb, mint 30 nap.

Amennyiben a tagállam a Bizottság első bekezdésben említett kérésének nem tesz eleget vagy nem kielégítőnek ítélt válasz esetén vagy amennyiben az alkalmazandó közösségi szabályok be nem tartása, vagy a közösségi alapok jogtalan felhasználása kerül megállapításra, úgy a Bizottság átmenetileg csökkentheti vagy felfüggesztheti a tagállam havi kifizetéseit. Erről tájékoztatja a tagállamot, jelezve azt, hogy sor került a csökkentések vagy felfüggesztések megállapítására.

(2) Amennyiben a 15. cikk (2) bekezdésében említett nyilatkozatok vagy információk alapján a Bizottság megállapítja a közösségi jogszabályban meghatározott pénzügyi felső határ túllépését vagy az alkalmazandó közösségi szabályok nyilvánvaló be nem tartását, úgy a Bizottság az (1) bekezdés második albekezdésében említett csökkentéseket vagy felfüggesztéseket alkalmazhat, azt követően, hogy a tagállamnak lehetőséget biztosított arra, hogy észrevételeit benyújtsa.

(3) A csökkentéseket és felfüggesztéseket az arányosság elvének betartása mellett kell alkalmazni a 15. cikk (2) bekezdésében említett havi kifizésekről hozott döntések keretében, a 30. és 31. cikkben említett határozatok sérelme nélkül.

Költségvetési fegyelem

18. cikk

A felső határ betartása

(1) A költségvetési eljárás és a költségvetés végrehajtása teljes időtartama alatt, az EMGA kiadásainak fedezésére szolgáló pénzügyi források nem haladhatják meg a 12. cikk (3) bekezdésében említett nettó összeget.

Minden, az EMGA költségvetését érintő, a Bizottság által javasolt, illetve a Tanács vagy a Bizottság által elhatározott jogi aktusnak tiszteletben kell tartania a 12. cikk (3) bekezdésében említett nettó összeget.

(2) Amennyiben a közösségi jogszabályok a mezőgazdasági kiadások felső határát euróban határozzák meg egy tagállam számára, úgy a mezőgazdasági kiadások csak az euróban meghatározott felső határ mértékéig kerülnek visszatérítésre, amelyeket az 1782/2003/EK rendelet 11. cikke alkalmazásából eredő esetleges következmények szerint helyesbítenni kell.

(3) A közösségi jogszabályok által meghatározott közvetlen kifizetések nemzeti felső határát — beleértve az 1782/2003/EK rendelet 41. cikke (1) bekezdésében által meghatározott kifizetéseket is — az említett rendelet 10. cikke (1) bekezdésében és 11. cikke (1) bekezdésében meghatározott százalékokkal és kiigazításokkal helyesbítve az euróban megadott pénzügyi felső határnak kell tekinteni.

(4) Amennyiben az adott év június 30-ig a Tanács nem határozza meg az 1782/2003/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében említett kiigazítás mértékét, a Bizottság e rendelet 41. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eljárás szerint meghatározza a kiigazítás mértékét és erről haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot.

(5) Legkésőbb december 1-jén, a Bizottság javaslatára a Tanács — a rendelkezésére álló új adatok függvényében — módosíthatja a közvetlen kifizetéseknek az 1782/2003/EK rendelet 11. cikkével összhangban meghatározott kiigazítása mértékét

Költségvetési eljárási rend

(1) A Bizottság azzal egyidőben, hogy benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak N évre vonatkozó költségvetési előtervezetét, benyújtja az N-1, N és N + 1 évekre vonatkozó előirányzatait is. Továbbá, ezzel egyidőben bemutatja az N-2 és N-3 évekre vonatkozóan a tervezett előirányzat és a felmerült kiadások között megállapított eltérésekről készített elemzését is.

(2) Amennyiben az N évre vonatkozó költségvetés előtervezetének kidolgozásakor úgy tűnik — figyelembe véve az 1782/2003/EK rendelet 11. cikkében meghatározott ráhagyást —, hogy az N. évben a 12. cikk (3) bekezdésében említett nettó eredményt feltehetőleg túllépik, úgy a Bizottság megteszi a szükséges kiigazításokra vonatkozó javaslatát a Tanács részére, az 1782/2003/EK rendelet 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően.

(3) Minden esetben, amikor a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 12. cikk (3) bekezdésében említett nettó összeg túllépése várható és irányítási hatáskörének keretében nincs arra lehetőség, hogy azt bármilyen kiigazítással megakadályozzák, úgy a Bizottság a Tanács részére az összeg megtartása érdekében más intézkedéseket javasol.

A Tanács, a Szerződés 37. cikkében meghatározott eljárás szerint, a Bizottság javaslatának kézhezvételétől számított két hónapon belül dönt ezekről az intézkedésekről. Az Európai Parlament megfelelő időben megküldi a véleményét, azért, hogy a Tanács azt megismerje, és az említett határidőn belül döntését meghozza.

(4) Amennyiben az N költségvetési év végén a tagállamok visszatérítési igényei meghaladják vagy feltehetően meg fogják haladni a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban megállapított nettó összeget, a Bizottság:

- a) ezeket az igényeket a tagállamok által benyújtott igények arányában figyelembe veszi és a rendelkezésre álló költségvetés szerint dolgozza föl, illetve határozza meg átmeneti jelleggel az adott hónap kifizetéseinek összegét;
- b) a korábbi év közösségi finanszírozás tekintetében minden tagállam részére kidolgozza a feltételrendszert legkésőbb a következő év február 28-ig;
- c) a 41. cikk (3) bekezdésében említett eljárás szerint meghatározza a tagállamonként szétosztott közösségi finanszírozás teljes összegét a közösségi finanszírozás egységes kulcsa alapján, és a havi kifizetésekre fedezetet biztosító költségvetés mértékéig;
- d) legkésőbb az N + 1 év március havi kifizetés teljesítése alkalmával gondoskodik a tagállamok közötti esetleges kompenzációkról.

20. cikk

Riasztórendszer

Annak érdekében, hogy a költségvetési felső határ ne kerüljön túllépésre, a Bizottság, riasztórendszert létesít, és létrehozza az EMGA kiadások havi monitoring rendszerét.

Ezért minden költségvetési évet megelőzően a Bizottság meghatározza a havi kifizetések kereteit, amennyiben lehetséges a három megelőző év havi kiadásainak középértéke szerint.

A Bizottság olyan havi jelentéseket küld az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben elemzi a felmerülő költségeknek a meghatározott keretekhez viszonyított alakulását, és amelyben elemzi a folyó költségvetési év végrehajtásának menetét.

21. cikk

Referencia átváltási árfolyam

(1) Amikor a Bizottság elfogadja a költségvetési előtervezetet vagy annak a mezőgazdasági kiadásokra vonatkozó helyesbítését, az EMGA költségvetésének felbecsléséhez az euro és az USA dollár legutolsó negyedévre vonatkozó piaci átváltásának legalább húsz nappal a költségvetés Bizottság által történő elfogadását megelőzően megállapított középárfolyamát használja.

(2) Ha a Bizottság elfogadja a helyesbített és kiegészített költségvetés előtervezetét vagy annak helyesbítését, és amennyiben ezek a dokumentumok vonatkoznak a 3. cikk (1) bekezdése a) és b) pontjában említett intézkedésekhez kapcsolódó pénzügyi forrásokra, a Bizottság alkalmazza:

- a) egyrészt, az eurónak és az USA dollárnak a megelőző költségvetési év augusztus 1. és a legutolsó negyedév vége között megfigyelt piaci átváltásának középárfolyamát; a negyedév végétől számítva legalább húsz napnak el kell telnie a költségvetés Bizottság által történő elfogadásáig, de legkésőbb a folyó költségvetési év július 31-ig be kell fejeződnie;
- b) másrészt, a költségvetési év hátralévő idejére való előrejelzéshez az említett, a legutóbbi negyedévben megfigyelt átváltási középárfolyamot; a negyedév végétől

számítva legalább húsz napnak el kell telnie a költségvetés Bizottság által történő elfogadásáig.

III. CÍM

EMVA

1. FEJEZET

Finanszírozási mód

22. cikk

Az EMVA-ból történő finanszírozás

A vidékfejlesztési programok kiadásainak EMVA-ból történő finanszírozását minden egyes programra vonatkozóan az EMVA-ból nyújtott vidékfejlesztési támogatásra vonatkozó közösségi jogszabályokban meghatározott felső határ figyelembe vételével kell meghatározni, mely ezen rendelet 12. cikke (2) bekezdésének alkalmazásakor a Bizottság által meghatározott összegekkel növelhető.

Az e rendelet alapján finanszírozott kiadások nem képezhetik semmilyen más, a közösségi költségvetés címén történő finanszírozás tárgyát.

23. cikk

Költségvetési kötelezettségvállalások

A vidékfejlesztési programokra vonatkozó közösségi költségvetési kötelezettségvállalásoknak (a továbbiakban: „költségvetési kötelezettségvállalás”) a 2007. január 1-je és 2013. december 31-e közötti időszakra vonatkozóan éves megosztásban kell eleget tenni.

A tagállam részéről benyújtott vidékfejlesztési programokat jóváhagyó bizottsági határozat egyben az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 75. cikke (2) bekezdésének értelmében vett finanszírozási határozat, valamint — mihelyt azt a tagállammal hivatalosan közölték — ez utóbbi rendelet értelmében vett jogi kötelezettségvállalás.

Minden egyes program esetében, az első részletre szóló kötelezettségvállalás a program Bizottság által történő jóváhagyása után következik. A Bizottság a második bekezdésben említett határozat alapján a pótlólagos kötelezettségvállalásainak minden év május 1-je előtt eleget tesz.

2. FEJEZET

26. cikk

Pénzügyi irányítás**Az időközi kifizetések folyósítása**

24. cikk

A kifizetésekre vonatkozó közös rendelkezések

(1) Az EMVA-ból történő bizottsági kifizetést a költségvetési kötelezettségvállalásokkal összhangban kell teljesíteni.

(2) A 4. cikkben említett kiadások finanszírozásához szükséges pénzügyi forrásokat a Bizottság bocsátja a tagállamok rendelkezésére, előfinanszírozás, időközi kifizetések, vagy egyenleg kifizetés formájában. Ezeket a pénzügyi forrásokat a 25., 26., 27. és 28. cikkben meghatározott feltételek mellett kell folyósítani.

(3) A kifizetéseket a legrégebben felvállalt költségvetési kötelezettség finanszírozására kell fordítani.

(4) Minden egyes program esetében az előfinanszírozások kifizetéseinek és az időközi kifizetések halmozott teljes összegének együttesen maximum 95 %-t teheti ki az EMVA-ból származó hozzájárulás.

25. cikk

Az előfinanszírozás folyósítása

(1) A Bizottság a vidékfejlesztési program elfogadását követően az adott programra egyszeri előfinanszírozást folyósít a tagállamnak. Az adott program esetében ez az előfinanszírozás az EMVA-ból 7 %-os hozzájárulást jelent. A költségvetési lehetőségektől függően az előfinanszírozás összegének folyósítását le lehet bontani két költségvetési évre.

(2) Az előfinanszírozás címén folyósított teljes összeget vissza kell téríteni a Bizottság részére, amennyiben a vidékfejlesztési programhoz kapcsolódó egyetlen kiadásigazoló nyilatkozat sem kerül megküldésre az előfinanszírozás első részletének átutalását követő huszonnégy hónapon belül.

(3) Az előfinanszírozás kamatait az adott vidékfejlesztési programra kell fordítani, valamint azokat le kell vonni a kiadások végleges bejelentésében szereplő közkiadások összegéből.

(4) A vidékfejlesztési program lezárásakor sor kerül az előfinanszírozás címén átutalt összeg szabályos felhasználásának az ellenőrzésére.

(1) Az időközi kifizetéseket az egyes vidékfejlesztési programok szintjén kell teljesíteni. Kiszámításuk az egyes prioritások társfinanszírozási arányának az e prioritás címén igazolt közkiadásokra való alkalmazásával történik.

(2) A Bizottság a rendelkezésre álló pénzeszközöktől függően időközi kifizetéseket teljesít az akkreditált kifizető ügynökségeknek a programok megvalósítása során felmerült kiadások megtérítésére.

(3) A Bizottság minden időközi kifizetést teljesít, feltéve, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a 8. cikk (1) bekezdése c) pontjával összhangban az akkreditált kifizető ügynökség által aláírt kiadásigazoló nyilatkozat továbbításra került a Bizottság felé;

b) az adott program teljes időszakára vonatkozóan az egyes prioritások számára engedélyezett EMVA részesedés felső határainak betartása;

c) a vidékfejlesztési program legutóbbi évre vonatkozó végrehajtási beszámolójának megküldése a Bizottság részére.

(4) A Bizottság a legrövidebb időn belül tájékoztatja a jóváhagyott kifizető ügynökséget és — adott esetben — a koordináló szervet arról, ha az e cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek egyike nem kerül teljesítésre, és ennek következtében a kiadásigazoló nyilatkozat nem befogadható.

(5) A Bizottságnak az időközi kifizetést e cikk (3) bekezdésében említett feltételeknek megfelelő kiadásigazoló nyilatkozat iktatásától számított 45 napon belül teljesítenie kell, a 30. és 31. cikkben említett határozatok sérelme nélkül.

(6) Az akkreditált kifizető ügynökségek a koordináló szerv, illetve — ennek kijelölése hiányában — közvetlenül keresztül állítják ki és továbbítják a Bizottság számára a vidékfejlesztési programokhoz kapcsolódó időközi kiadásigazoló nyilatkozatokat, a Bizottság által meghatározott rendszerességgel. Ezeknek a kiadásigazoló nyilatkozatoknak fedezniük kell az akkreditált kifizető ügynökség által az érintett időszakokban teljesített kiadásokat.

Az október 16-a után teljesített kiadásokra vonatkozó időközi kiadásigazoló nyilatkozatok kifizetésére a következő év költségvetésének terhére kerül sor.

27. cikk

Az időközi kifizetések felfüggesztése és csökkentése

(1) Az időközi kifizetések teljesítésére az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 81. cikke rendelkezéseinek megfelelően, a kiadásigazoló nyilatkozatok és a tagállamok által szolgáltatott pénzügyi információk alapján kerül sor.

(2) Amennyiben a kiadásigazoló nyilatkozatok és a tagállamok által megadott információk alapján nem lehet megállapítani, hogy a kiadásigazoló nyilatkozat megfelel-e az alkalmazandó közösségi szabályoknak, úgy az érintett tagállam további információk benyújtására kérhető a probléma súlyának megfelelően meghatározott határidőn belül, amely azonban az általános szabály szerint nem lehet kevesebb, mint 30 nap.

(3) Amennyiben a tagállam nem tesz eleget a (2) bekezdésben említett kérésnek, illetve nem kielégítőnek ítélte a válasza, vagy abból az alkalmazandó közösségi szabályok be nem tartása, vagy a közösségi alapok jogtalan felhasználása kerül megállapításra, úgy a Bizottság átmenetileg csökkentheti vagy felfüggesztheti a tagállamnak történő időközi kifizetéseket. A Bizottság erről tájékoztatja a tagállamot.

(4) A 26. cikkben említett kifizetések felfüggesztése és az időközi kifizetések jogos mértékben történő csökkentése tiszteletben tartja az arányosság elvét, és azokra a 30. és 31. cikkben említett határozatok sérelme nélkül kerül sor.

28. cikk

Az egyenleg alapján történő folyósítás szabályozása és a program lezárása

(1) A vidékfejlesztési program végrehajtására vonatkozó utolsó éves végrehajtási beszámoló átvételét követően teljesíti a Bizottság az egyenlegfizetést a rendelkezésére álló pénzeszközök szerint, a prioritások társfinanszírozási arányai, az adott vidékfejlesztési program megvalósításának utolsó költségvetési évére vonatkozó számlák és a kapcsolódó számlarevizióról hozott határozat alapján. Ezeket a számlákat a Bizottságnak legkésőbb 2016. június 30-ig be kell mutatni; a számláknak az akkreditált kifizető ügynökség 2015. december 31-ig felmerült kiadásaira kell vonatkozni.

(2) Az egyenleg alapján történő kifizetésre az (1) bekezdésben említett információk és dokumentumok átvételét követő 6 hónapon belül kerül sor. Az egyenleg kifizetését követően még fennálló kötelezettségvállalásokat a Bizottság vonja vissza hat hónapon belül, a 29. cikk (6) bekezdésének rendelkezéseinek sérelme nélkül.

(3) Amennyiben a Bizottsághoz legkésőbb 2016. június 30-ig nem érkezik meg az utolsó évre vonatkozó végrehajtási beszámoló, valamint a program megvalósításának utolsó évi

számláinak ellenőrzéséhez szükséges dokumentum, ez az egyenlegre vonatkozó kötelezettségvállalás automatikus visszavonását eredményezi, a 29. cikkel összhangban.

29. cikk

A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása

(1) A vidékfejlesztési programra vonatkozó költségvetési kötelezettségvállalás bármely olyan részére, amely előfinanszírozási vagy időközi kifizetesként nem kerül felhasználásra vagy amelyre legkésőbb a költségvetési kötelezettségvállalást követő második év december 31-ig teljesített kiadás címen egyetlen olyan kiadásigazoló nyilatkozat sem érkezik a Bizottsághoz, amely a 26. cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek eleget tenne, a Bizottság a kötelezettségvállalást automatikusan visszavonja.

(2) A költségvetési kötelezettségvállalás 2015. december 31-én még felhasználatlan azon része, amelyről legkésőbb 2016. június 30-ig nem készül kiadásigazoló nyilatkozat, a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának tárgyát képezi.

(3) Amennyiben a vidékfejlesztési program jóváhagyásáról szóló határozatot követően szükség van támogatást vagy támogatási rendszert engedélyező bizottsági határozatra, úgy a kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának határidejét az említett utólagos határozat időpontjától kezdődően kell számítani. Az ezen eltérés által érintett pénzeszegeket a tagállam által közölt esedékesség alapján kell meghatározni.

(4) Olyan jogi vagy közigazgatási eljárás esetén, amelynek felfüggesztő hatálya van, az (1) vagy (2) bekezdésben említett határidő — amelynek a végén sor kerül a kötelezettségvállalás automatikus visszavonására —, megszakad az adott műveletekkel összefüggő pénzeszegek esetében, az említett eljárások idejére, feltéve, hogy a Bizottság a tagállamtól legkésőbb N + 2 év december 31-ig jól megindokolt tájékoztatást kap.

(5) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonásának pénzeszegeibe nem számítanak bele az alábbiak:

a) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amely kiadásigazoló nyilatkozat tárgyát képezte, viszont vizszozatérítésével kapcsolatban a Bizottság N + 2 év december 31-én csökkentésről vagy felfüggesztésről dönt;

b) a költségvetési kötelezettségvállalás azon része, amely vis maior következtében nem képezheti a kifizető ügynökség által történő kifizetés tárgyát, valamint amely komoly hatással van a vidékfejlesztési program megvalósítására. A vis maiorra hivatkozó nemzeti hatóságoknak be kell mutatniuk azoknak a program részére vagy egészére gyakorolt közvetlen hatásait.

(6) A Bizottság adott esetben tájékoztatja az érintett tagállamot és hatóságokat a kötelezettségvállalás automatikus visszavonása alkalmazásának lehetőségéről. A Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamot és hatóságokat a megszerzett információk eredményeképpen a kötelezettségvállalás automatikus visszavonása alá eső pénzeszközökről. Ezen információk átvételétől számítva két hónap áll a tagállam rendelkezésére, ahhoz, hogy a szóban forgó összeggel kapcsolatban egyetértését adja vagy észrevételeit megtegye. A Bizottság az (1)—(4) bekezdésben meghatározott határidőket követő 9 hónapon belül végrehajtja a kötelezettségvállalás automatikus visszavonását.

(7) A kötelezettségvállalás automatikus visszavonása esetén, az adott évre az adott vidékfejlesztési programhoz való EMVA-ból származó hozzájárulás a kötelezettségvállalás automatikus visszavonása alá eső pénzüsszeggel csökken. A tagállam a pályázat csökkentett összegének felosztására a program fő prioritásai között felülvizsgált pénzügyi tervet készít. Ennek hiányában a Bizottság utólag, arányosan csökkenti valamennyi fő prioritáshoz hozzárendelt pénzüsszeget.

(8) Amennyiben ez a rendelet 2007. január 1-jét követően lép hatályba, úgy az (1) bekezdésben említett azon határidő, amelynek a végén a kötelezettségvállalás első automatikus visszavonására sor kerülhet, meghosszabbodik a 2007. január 1-je és a kapcsolódó vidékfejlesztési program Bizottság által történő elfogadásának időpontja között eltelt hónapok számával.

IV. CÍM

SZÁMLAREVÍZIÓ ÉS BIZOTTSÁGI FELÜGYELET

1. FEJEZET

Számlarevízió

30. cikk

Számviteli vizsgálat

(1) A Bizottság a 8. cikk (1) bekezdése c) pontja iii. alpontjával összhangban átadott információk alapján a szóban forgó költségvetési évet követő április 30-ig dönt az akkreditált kifizető ügynökségek számláinak revíziójáról, a 41. cikk (3) bekezdésével összhangban.

(2) A számlarevízióra vonatkozó határozatban ki kell térni a benyújtott éves számlák teljességére, pontosságára és valódiságára. A határozat nem érinti későbbi határozatoknak a 31. cikk szerint történő elfogadását.

31. cikk

Megfelelőségi vizsgálat

(1) A Bizottság a pénzüsszegek közösségi finanszírozásból történő kizárásáról dönt, ha úgy találja, hogy a 3. cikk (1) bekezdésében és a 4. cikkben említett kiadások teljesítésére nem a közösségi szabályoknak megfelelően, a 41. cikk (3) bekezdésében említett eljárás szerint került sor.

(2) A Bizottság a kizárásra kerülő pénzüsszegeket különösen abból a szempontból vizsgálja meg, hogy mekkora a feltárt meg nem felelés jelentősége. A Bizottság figyelembe veszi a jogsértés természetét és súlyát, továbbá a Közösség által elszenvedett pénzügyi veszteséget.

(3) Mielőtt a finanszírozás elutasítására vonatkozó határozat megszületik, a Bizottság vizsgálatának eredményét, valamint az érintett tagállam válaszait írásban közlik, amely után a két fél arra törekszik, hogy megállapodásra jusson a meghozandó intézkedéseket illetően.

Ha nem jutnak megállapodásra, a tagállam négy hónapon belül eljárás indítását kérheti az álláspontok egyeztetése érdekében, amelynek eredményeit egy — a Bizottságnak megküldött és a Bizottság által a finanszírozást elutasító határozat meghozatala előtt elbírált — jelentésbe kell foglalni.

(4) A finanszírozás elutasítása nem vonatkozhat a következőkre:

- a) a 3. cikk (1) bekezdésében említett kiadások, amelyek több, mint huszonegy hónappal azelőtt merültek fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok eredményeit írásban közölte az érintett tagállammal;
- b) a többéves intézkedésekhez kapcsolódó olyan kiadások, amelyek a 3. cikk (1) bekezdésében említett kiadások vagy a 4. cikkben említett programok részét képezik és, amelyek esetében a kedvezményezett irányába történő utolsó kötelezettség több, mint huszonegy hónappal azelőtt merült fel, hogy a Bizottság a vizsgálatok eredményeit írásban közölte az érintett tagállammal;
- c) a 4. cikkben említett intézkedésekhez kapcsolódó, a b) pontban említettektől eltérő programokhoz kapcsolódó kiadások, amelyek esetében a kifizetést vagy adott esetben az egyenlegből történt kifizetést a kifizető hatóság több, mint huszonegy hónappal azelőtt teljesítette, hogy a Bizottság a vizsgálatok eredményét írásban közölte az érintett tagállammal.

(5) A (4) bekezdés nem vonatkozik a pénzügyi következményekre:

- a) amelyeket a 32. és 33. cikkben említett szabálytalanságok idéztek elő;
- b) amelyek olyan nemzeti támogatásokhoz vagy jogsértéshez kapcsolódnak, amelyek tekintetében a Szerződés 88. vagy 226. cikkében említett eljárást indítottak.

2. FEJEZET

Szabálytalanságok

32. cikk

Az EMGA-ra vonatkozó különleges rendelkezések

(1) A szabálytalanságok és gondatlanságok következtében behajtott összegeket, valamint az azokhoz kapcsolódó kamatokat a kifizető ügynökségek részére kell folyósítani, amelyek azokat az EMGA-ból származó bevételre terhelik azok valós kifizetési hónapja szerint.

(2) Amennyiben a közösségi költségvetés részére a folyósítás megtörténik, a tagállam a megfelelő összegek 20 %-át megtarthatja, a behajtás költségeinek átalányban történő visszatérítése címén, kivéve, ha a kérdéses tagállam közigazgatási vagy más szerveinek tulajdonítható szabálytalanságokra és gondatlanságokra történik hivatkozás.

(3) Az éves számlák 8. cikk (1) bekezdése c) pontja iii. alpontjában meghatározott bemutatása alkalmával a tagállamok a Bizottságnak átadnak egy összesítő bevallást a szabálytalanságok nyomán kezdeményezett behajtási eljárásokról, a még be nem hajtott pénzüsszegek közigazgatási és/ vagy jogi eljárás szerinti tételes kimutatásával, valamint a szabálytalanság közigazgatási vagy jogi szempontból történő első ténymegállapítás éve szerinti felbontásban.

A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az egyéni behajtási eljárásokról, továbbá a még be nem hajtott egyéni összegekről készített részletes kimutatást.

(4) A 31. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást követően a Bizottság dönthet arról, hogy a behajtandó összegeket a tagállam átvállalja:

- a) abban az esetben, amikor a tagállam nem tett meg minden, a nemzeti és közösségi jogszabályozásban meghatározott közigazgatási vagy jogi eljárást azért, hogy a közigazgatási vagy jogi szempontból történő első ténymegállapítást követő évben a behajtás megtörténjék;

- b) abban az esetben, amikor a közigazgatási vagy jogi szempontból történő első ténymegállapításra nem került sor vagy csak olyan késedelemmel, amely a behajtás lehetőségét tényleges veszélybe sodorta, vagy abban az esetben, amikor a szabálytalanság a közigazgatási vagy jogi szempontból történő első ténymegállapítás évében nem került feltüntetésre az e cikk (3) bekezdése első albekezdésében meghatározott összesítő bevallásban.

(5) Abban az esetben, ha a behajtásra a közigazgatási vagy jogi szempontból történő első ténymegállapítás időpontját követő négy éven belül nem kerül sor, illetve nyolc éven belül, ha a behajtás nemzeti igazságszolgáltatási szervek előtti eljárás tárgyát képezi, a behajtás elmaradásából származó pénzügyi következmények 50 %-át az érintett tagállam viseli, a fennmaradó 50 %-át pedig a közösségi költségvetésből kell finanszírozni.

Az érintett tagállam a (3) bekezdés első albekezdésében említett összesítő bevallásban elkülönítve tünteti föl azokat a pénzüsszegeket, amelyek behajtására az ennek a bekezdésnek az első albekezdésében meghatározott határidőn belül nem került sor.

A behajtás elmaradása következtében felmerülő pénzügyi teher megosztása, összhangban az első albekezdéssel, az érintett tagállam azon kötelezettségének sérelme nélkül történik, amely szerint a behajtási eljárást le kell folytatnia, alkalmazva ezen rendelet 9. cikke (1) bekezdését. Az így behajtott összegek 50 %-át az EMGA-ra jóvá kell írni, az e cikk (2) bekezdésében meghatározott levonás alkalmazását követően.

Abban az esetben, amikor a behajtási eljárás keretében a szabálytalanság hiánya véglegesnek tekinthető közigazgatási vagy jogi eljárással bizonyítást nyer, úgy az érintett tagállam az általa az első albekezdés értelmében viselt pénzügyi terhet kiadasként bejelenti az EMGA-nak.

Ha azonban az érintett tagállamon kívül álló okok következtében a behajtásra nem kerülhetett sor az első albekezdésben megjelölt határidőkön belül, és amennyiben a behajtandó összeg meghaladja az 1 millió EUR-t, a Bizottság, a tagállam kérésére, a határidőket az eredeti időkeret legfeljebb 50 %-ával meghosszabbíthatja.

(6) Megfelelően indokolt esetekben a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a behajtási eljárást nem hajtják végre. Ezt a határozatot csak az alábbi esetekben hozhatják meg:

- a) amikor a behajtási eljárás során felmerült költségek, valamint az arra még előirányzott költségek összessége meghaladja a behajtandó pénzüsszeget;
- b) amikor a behajtásra nincs lehetőség, mert az adós vagy a szabálytalanságért jogszabályi felelősséggel tartozó személyek fizetéseképtelenségét az érintett tagállam nemzeti jogával összhangban megállapították és elfogadták.

Az érintett tagállam a (3) bekezdés első albekezdésében említett összesítő bevallásban elkülönítve tünteti fel azokat a pénzüsségeket, amelyek esetében arról döntöttek, hogy behajtásukra nem kerül sor, továbbá feltünteti döntésének igazolását.

(7) Az (5) bekezdés alkalmazása eredményeképpen a tagállam kötelezettségének pénzügyi következményeit az érintett tagállam éves számláival igazolja, amelyeket megküld a Bizottságnak, összhangban a 8. cikk (1) bekezdés c) pontja iii. alpontjával. A Bizottság ellenőrzi azok helyes alkalmazását, és adott esetben elvégzi a szükséges kiigazításokat a 30. cikk (1) bekezdésében meghatározott határozat elfogadása esetén.

(8) A 31. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást követően, a Bizottság a következő esetekben dönthet arról, hogy a közösségi költségvetésre terhelt összegeket kizárja a közösségi költségvetésből:

- a) e cikk (5) és (6) bekezdésének megfelelően, amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a szabálytalanságok vagy a behajtás elmulasztása a tagállam közigazgatásának vagy egy hivatalának vagy szervének tulajdonítható szabálytalanság vagy gondatlanság következménye;
- b) e cikk (6) bekezdésének megfelelően, amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam által benyújtott igazolás nem elegendő a behajtási eljárás felfüggesztéséről született határozat indoklásához.

33. cikk

Az EMVA-ra vonatkozó különleges rendelkezések

(1) A vidékfejlesztési tevékenységek vagy programok során észlelt szabálytalanságok és gondatlanságok következtében a tagállamoknak pénzügyi kiigazításokat kell végezniük az adott közösségi finanszírozás teljes vagy részleges törlesztésével. A tagállamok figyelembe veszik az észlelt szabálytalanságok természetét és súlyát, továbbá az EMVA pénzügyi veszteségének szintjét.

(2) Amennyiben a közösségi alapok már a kedvezményezettnek történő kifizetés tárgyát képezik, úgy azokat az akkreditált kifizető ügynökség hajtja be a saját behajtási eljárásain keresztül, és az így behajtott összegeket a (3) bekezdés c) pontjával összhangban használja fel.

(3) A pénzügyi kiigazításokat és az alapok újra történő felhasználását a tagállamok valósítják meg a következő feltételek betartása mellett:

- a) amennyiben a szabálytalanságok megállapításra kerülnek, úgy a tagállamok kiterjesztik vizsgálataikat annak érdekében, hogy minden olyan műveletet lefedjenek, amelyek esetében előfordulhatnak szabálytalanságok;

- b) a tagállamok értesítik a Bizottságot a vonatkozó kiigazításokról;

- c) a közösségi finanszírozásból törölt összegeket, valamint a behajtott összegeket, továbbá az ahhoz kapcsolódó kamatokat újra felhasználják az érintett programhoz. Ugyanakkor a törölt vagy behajtott közösségi alapokat a tagállam nem használhatja fel újra, csakis ugyanazon vidékfejlesztési programban meghatározott művelet esetében, valamint figyelemmel arra, hogy ezeket az alapokat ne használják fel újból olyan műveletekhez, amelyek pénzügyi kiigazítás tárgyát képezik.

(4) A 8. cikk (1) bekezdése c) pontja iii. alpontjában meghatározott éves beszámolók benyújtásakor a tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátanak egy összesítő bevallást a szabálytalanságok következtében megkezdett behajtási eljárásokról, a még be nem hajtott pénzüsségek közigazgatási és/vagy jogi eljárás szerinti tételes kimutatásával, valamint a szabálytalanság közigazgatási vagy jogi szempontból történő első ténymegállapítás éve szerinti felbontásban.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, arról, hogy milyen módon döntöttek a törölt alapok újra felhasználásáról vagy miképp irányozták azt elő, valamint szükség szerint arról, hogy az adott vidékfejlesztési program pénzügyi tervét hogy módosították.

(5) A 31. cikk (3) bekezdésében meghatározott eljárást követően a Bizottság határozhat arról, hogy a behajtható összegek terheit a tagállam viselje:

- a) amennyiben a közigazgatási vagy jogi eljárásban történt első ténymegállapítást követő első éven belül a tagállam nem kezdett meg minden, a nemzeti és közösségi jogszabályozásban meghatározott közigazgatási és jogi eljárást a kedvezményezetteknek folyósított alapok behajtása érdekében;

- b) amennyiben a tagállam nem tett eleget az e cikk (2) bekezdésének a) és c) pontja alapján fennálló kötelezettségeinek.

(6) Amennyiben a (2) bekezdésben említett behajtást a vidékfejlesztési program lezárását követően is végre lehet hajtani, úgy a tagállam a közösségi költségvetésbe visszafizeti a behajtott összegeket.

(7) A vidékfejlesztési program lezárását követően a tagállam dönthet a behajtási eljárás felfüggesztéséről, a 32. cikk (6) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően.

(8) Amennyiben a behajtásra a vidékfejlesztési program lezárását követően nem kerül sor, a behajtás elmaradásából származó pénzügyi következmények terheinek 50 %-át az érintett tagállam viseli, a fennmaradó 50 %-át pedig a közösségi költségvetésből kell finanszírozni, és azokat a közigazgatási vagy jogi eljárásban történt első ténymegállapítást követő négyéves, illetve ha a behajtás nemzeti igazságszolgáltatási eljárás tárgyát képezi, nyolcéves időszak végén kell figyelembe venni.

Ha azonban az érintett tagállamon kívül álló okok következtében a behajtásra nem kerülhetett sor az első albekezdésben megjelölt határidőkön belül, és amennyiben a behajtandó összeg meghaladja az 1 millió EUR-t, a Bizottság a tagállam kérésére a határidőket az eredeti időkeret legfeljebb 50 %-ával meghosszabbíthatja.

(9) A (8) bekezdésben említett esetekben a tagállam által viselt 50 %-os rész pénzösszegét a tagállam átutalja a közösségi költségvetésbe.

(10) Amennyiben a Bizottság pénzügyi kiigazítást hajt végre, úgy azt a tagállamok azon kötelezettségeinek sérelme nélkül teszi, amelyek a saját pénzügyi hozzájárulása címén kifizetett összegek visszafizetésére vonatkoznak, az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 14. cikke értelmében.

34. cikk

A tagállamokból származó bevételek felhasználása

(1) Az 1605/2002/EK, Euratom rendelet 18. cikke értelmében felhasznált bevételeknek tekintendők:

- a) azok az összegek, amelyeket e rendelet 31., 32. és 33. cikkének megfelelően át kell utalni a közösségi költségvetés részére, beleértve az azokhoz kapcsolódó kamatokat;
- b) azok az összegek, amelyek a tej- és tejtermékágazatban illeték megállapításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1788/2003/EK tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kerülnek beszedésre vagy behajtásra.

⁽¹⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o. A 2003-as csatlakozási szerződéssel módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 270., 2003.10.21., 123. o. A legutóbb a 2217/2004/EK rendelettel (HL L 375., 2004.12.23., 1. o.) módosított rendelet.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjaiban említett összegeket be kell fizetni a közösségi költségvetésbe, és azok újraterhelésének esetén azokat kizárólag az EMGA vagy az EMVA kiadásainak finanszírozására lehet felhasználni.

35. cikk

A közigazgatási vagy jogi ténymegállapítás fogalma

E fejezet alkalmazásában az első közigazgatási vagy jogi ténymegállapítás az illetékes hatóság — legyen az közigazgatási vagy jogi — első olyan írásbeli értékelése, amely konkrét tényekre alapozva megállapítja a szabálytalanság tényét, nem érintve azt a lehetőséget, hogy ez a megállapítás a közigazgatási vagy jogszabályi eljárás változásainak következtében utólag felülvizsgálható vagy visszavonható.

3. FEJEZET

Bizottsági felügyelet

36. cikk

Információkhoz való hozzáférés

(1) A tagállamok az EMGA és az EMVA megfelelő működéséhez szükséges minden információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak, és megtesznek minden megfelelő intézkedést annak megkönnyítésére, hogy a Bizottság a közösségi finanszírozás irányítása keretében szükségesnek ítélt ellenőrzéseket elvégezhesse, beleértve a helyszíni ellenőrzéseket is.

(2) A tagállamok a Bizottság kérésére közlik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket a közös agrárpolitikára vonatkozó közösségi jogi aktusok alkalmazására elfogadtak, amennyiben ezek az aktusok az EMGA és az EMVA számára pénzügyi következményekkel járnak.

(3) A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátanak minden, az észlelt szabálytalanságokról szóló információt a 32. és 33. cikkel összhangban, továbbá minden, az említett szabálytalanságok következményeként jogtalanul kifizetett összegek behajtása érdekében megtett intézkedésekről szóló információt.

37. cikk

Helyszíni ellenőrzés

(1) A nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően végrehajtott tagállami ellenőrzések, a Szerződés 248. cikke, továbbá a Szerződés 279. cikke alapján szervezett bármely vizsgálat sérelme nélkül a Bizottság helyszíni ellenőrzéseket tarthat, az alábbiak ellenőrzésének érdekében:

- a) hogy a közigazgatási gyakorlat megfelel-e a közösségi szabályoknak;
- b) hogy a szükséges bizonylatok léteznek-e, és azok összhangban vannak-e az EMGA-ból és az EMVA-ból finanszírozott ügyletekkel;
- c) melyek azok a feltételek, amelyek mellett az EMGA-ból és EMVA-ból finanszírozott ügyleteket megvalósították és ellenőrizték.

A Bizottság által a helyszíni ellenőrzésekkel megbízott személyeknek, illetve a Bizottság tisztviselőinek a részükre átadott hatáskörök keretében eljárva hozzáférési joguk van a könyvelésekhez és bármely más dokumentumhoz — beleértve az elektronikus adathordozókon tárolt, készített vagy kapott dokumentumokat és azok metaadatait —, amely az EMGA-ból és az EMVA-ból finanszírozott kiadásokra vonatkozik.

A fenti ellenőrzési jogosítványok nem érintik azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyek értelmében egyes cselekmények végrehajtására a nemzeti jogszabályok kifejezetten meghatározott személyeket jelölnek ki. A Bizottság által megbízott személyek így különösen nem vehetnek részt az érintett tagállam nemzeti joga alapján folytatott, személyeket érintő házkutatásban vagy kihallgatásban. A Bizottság által megbízott személyek ugyanakkor hozzáférhetnek az ezek során megszerzett információhoz.

(2) A Bizottság kellő időben, az ellenőrzést megelőzően értesíti az érintett tagállamot vagy azt a tagállamot, amelynek területén az ellenőrzésre sor kerül. Az érintett tagállam tisztviselői részt vehetnek az ellenőrzésben.

A Bizottság kérésére és a tagállam egyetértésével az ebben a rendeletben említett ügyletekre vonatkozó kiegészítő ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat az adott tagállam illetékes hatóságai végzik. Ebben a Bizottság tisztviselői vagy az általa megbízott személyek is részt vehetnek.

A vizsgálatok hatékonyabbá tétele érdekében a Bizottság az érintett tagállamok egyetértésével bevonhatja egyes ellenőrzésekre vagy vizsgálatokra a szóban forgó tagállamok közigazgatási szerveit.

V. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

38. cikk

Az EMOGA Garanciarészlegének kiadásai, kivéve a vidékfejlesztési kiadásokat

(1) Az EMOGA Garanciarészlegéből kell finanszírozni 2006. október 15-ig a tagállamok által teljesített kiadásokat, az 1258/1999/EK rendelet 2. cikkével és 3. cikke (2) és (3) bekezdésével összhangban.

(2) A tagállamok által 2006. október 16-tól teljesített kiadások esetében az e rendeletben meghatározott szabályokat kell követni.

39. cikk

Az EMOGA Garanciarészlegének vidékfejlesztési kiadásai

(1) Azon tagállamok esetében, amelyek 2004. május 1-je előtt már az Európai Unió részét képezték, a következő szabályokat kell alkalmazni az EMOGA Garanciarészlegéből finanszírozott, a 2000/2006-os időszakra vonatkozó vidékfejlesztési programok esetében, az 1258/1999/EK rendelet 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban:

- a) a kedvezményezetteknek történő kifizetéseket legkésőbb 2006. október 15-ig le kell állítani és a tagállamok ezzel kapcsolatos kiadásait a Bizottság megtéríti, legkésőbb a 2006. október havi kiadásokra vonatkozó bejelentés címén. A Bizottság ennek ellenére, kellően indokolt esetekben és a 41. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően eljárva, 2006. december 31-ig engedélyezheti a kifizetéseket, azzal a feltétellel, hogy a tagállamok számára a programok megvalósításának időszakára az 1258/1999/EK rendelet 5. cikk (1) bekezdése második albekezdésével összhangban folyósított előleggel azonos összeget kell megtéríteni az EMOGA-nak;

- b) a tagállamok számukra a programok megvalósításának időszakára az 1258/1999/EK rendelet 5. cikk (1) bekezdése második albekezdésével összhangban folyósított előlegeket levonják az EMOGA által finanszírozott kiadásaikból, legkésőbb a 2006. decemberi kiadásokról szóló nyilatkozat alkalmával;
- c) a tagállamok kérésére, a jóváhagyott kifizető ügynökségeknek 2006. október 16-a és december 31-e közötti kiadásai — az a) pont második mondatának megfelelően engedélyezett kiadások kivételével — az EMVA költségvetésében a vidékfejlesztés programozása a 2007/2013-as időszakra címen kerül elszámolásra;
- d) a tagállamban 2007. január 1-jén, az 1259/1999/EK rendelet 3., 4. és 5. cikkével összhangban a tagállam által önkéntes módon vagy szankciók keretében végrehajtott támogatási összegek csökkentését vagy eltörlését követően rendelkezésre álló pénzügyi forrásokat az adott tagállam felhasználhatja az e rendelet 4. cikkében említett vidékfejlesztési intézkedések finanszírozására;
- e) ha a tagállamok a d) pontban említett pénzügyi forrásokat nem használják fel a 41. cikk (2) bekezdésében említett eljárás szerint meghatározandó határidőn belül, úgy a kapcsolódó pénzügyi összegeket legkésőbb 2009. december 31-ig vissza kell fizetni az EMGA költségvetésébe.

(2) Azon tagállamok esetében, amelyek 2004. május 1-jén csatlakoztak az Európai Unióhoz, a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban a vidékfejlesztési intézkedések finanszírozására lekötött, a Bizottság által 2004. január 1-je és 2006. december 31-e között meghatározott azon összegekre, amelyek esetében az intézkedések lezárásához szükséges dokumentumok a zárójelentés benyújtásának határidejét követően nem kerültek bemutatásra a Bizottságnak, a Bizottságnak automatikusan vissza kell vonnia a kötelezettségvállalást legkésőbb 2010. december 31-ig, és a jogtalanul beszedett összegeket a tagállamoknak vissza kell téríteniük.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott automatikusan visszavont kötelezettségvállalás összegének kiszámítása során le kell vonni az olyan műveletekre vagy programokra vonatkozó pénzügyi összegeket, amelyek a nemzeti jogszabályok értelmében felfüggesztő hatállyal bíró jogi vagy közigazgatási eljárás tárgyát képezik.

40. cikk

Az EMOGA Orientációs részlegének kiadásai

(1) Az EMOGA Orientációs részlegéből a vidékfejlesztési intézkedések finanszírozására lekötött azon összegek esetében, amelyekre vonatkozóan a Bizottság 2000. január 1-je és 2006. december 31-e között elfogadott határozata szerint az intézkedések lezárásához szükséges dokumentumok a zárójelentés benyújtásának határidejét követően nem kerültek bemutatásra a Bizottságnak, a Bizottságnak automatikusan vissza kell vonnia a kötelezettségvállalást legkésőbb 2010. december 31-ig, valamint a jogtalanul beszedett összegeket a tagállamoknak vissza kell téríteniük. Az intézkedések lezárásához szükséges dokumentumok a kiegyenlítő fizetésre vonatkozó kiadásigazoló nyilatkozat, az utolsó végrehajtási beszámoló és a strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 38. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett igazolás.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott automatikusan visszavont kötelezettségvállalás összegének kiszámítása során le kell vonni az olyan műveletekre vagy programokra vonatkozó pénzügyi összegeket, amelyek a nemzeti jogszabályok értelmében felfüggesztő hatállyal bíró jogi vagy közigazgatási eljárás tárgyát képezik.

41. cikk

Az alapok bizottsága

(1) A Bizottság munkáját a mezőgazdasági alapok bizottsága (a továbbiakban: „bizottság”) segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikke (3) bekezdésében meghatározott határidő egy hónap.

(3) Erre a bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni.

(4) A bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát.

⁽¹⁾ HL L 161., 1999.6.26., 1. o. A 173/2005/EK rendelettel (HL L 29., 2005.2.2., 3. o.) módosított rendelet.

42. cikk

Az alkalmazás szabályai

E rendelet alkalmazásának szabályait a Bizottság határozza meg a 41. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban. A Bizottság e rendelet és különösen annak 6., 7., 8., 9., 16., 26., 28., 31., 32., 33., 34., 37. és 48. cikkének megfelelően elfogadja az alábbiakat:

1. a kifizető ügynökségek és az igazoló szervek akkreditációjára, továbbá a koordináló szervek különleges akkreditációjára, azok szerepére, a szükséges információkra, és a Bizottság számára való rendelkezésre bocsátásuk és továbbításuk szabályaira vonatkozó feltételeket;
2. azon feltételeket, amelyek alapján a kifizető ügynökségek feladatai átruházhatók;
3. az igazolás érvényes szabványait, a típust, az alkalmazási kört, valamint hogy az igazolásnak milyen rendszerességgel kell történnie;
4. a kötelezettségvállalás automatikus visszavonását, a megfelelőségi vizsgálatot, valamint a számlarevizió eljárásai végrehajtásának szabályait;
5. a tagállamokból származó bevételek lekönyvelésének és felhasználásának szabályait;
6. a helyszíni ellenőrzésekre vonatkozó általános szabályokat;
7. az alábbiak Bizottság felé való továbbításának és a rendelkezésére bocsátásának formáját, tartalmát, rendszerességét, határidejét és szabályait:
 - kiadásigazoló nyilatkozatok, a tervezett kiadások, és azok naprakésszé tétele,
 - az igazoló nyilatkozat, és a kifizető ügynökségek éves beszámolóit,
 - az elszámolások igazolása,
 - az akkreditált kifizető ügynökségek, az akkreditált koordináló szervek és az igazoló szervek azonosítására szolgáló adatok,
 - az EMGA és az EMVA címén finanszírozott kiadások könyvelésének és kifizetésének szabályai,

— értesítés a tagállamok által a vidékfejlesztési műveletek és programok keretében végrehajtott pénzügyi kiigazításokról, és összesítő bevallás a tagállamok által a szabálytalanságok nyomán kezdeményezett behajtási eljárásokról,

— a 9. cikknek megfelelően hozott intézkedésekkel kapcsolatos információk;

8. a dokumentumok és információk megőrzésének szabályait;
9. az e rendelet végrehajtásához szükséges átmeneti intézkedéseket.

43 cikk

Éves pénzügyi jelentés

Minden, a költségvetési évet követő év szeptember 1-je előtt a Bizottság pénzügyi jelentést készít az EMGA és az EMVA előző költségvetési év folyamán történt kezeléséről.

44. cikk

Titoktartási kötelezettség

A tagállamok és a Bizottság megtesz minden, a közölt vagy ezen rendeletet alkalmazva végrehajtott ellenőrzések, illetve a számlák ellenőrzési eljárása keretében összegyűjtött információk titkosságának biztosításához szükséges intézkedést.

Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8. cikkében említett elveket alkalmazni kell ezen információk esetében.

(¹) HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

45. cikk

Az euro alkalmazása

(1) A vidékfejlesztési programok elfogadásáról szóló bizottsági határozatokban szereplő pénzüsszegeket, a Bizottság lekötött és kifizetett pénzüsszegeit, továbbá az igazolt vagy tanúsított kiadások, valamint a tagállamok kiadásigazoló nyilatkozatainak pénzüsszegeit euróban kell kifejezni és folyósítani.

(2) Amennyiben egy, az 1782/2003/EK rendeletben előírt közvetlen kifizetést az eurótól eltérő pénznemben folyósítanak a kedvezményezett részére, a tagállamok a támogatás euróban kifejezett összegét az Európai Központi Bank által azon év október 1-jét megelőzően megállapított utolsó árfolyamon váltják át nemzeti valutára, amely évre a támogatást megítélték.

(3) A (2) alkalmazása esetén, a kedvezményezettek részére a tagállamok által folyósított összeget a Bizottság a tagállamok által tett kiadásigazoló nyilatkozat alapján téríti vissza. A kiadásigazoló nyilatkozat megállapításához a tagállamok ugyanazt az átváltási árfolyamot alkalmazzák, amelyet a támogatásnak a kedvezményezett részére történő folyósításakor alkalmaztak.

46. cikk

Az 595/91/EGK rendelet módosítása

Az 595/91/EGK rendelet a következők szerint módosul:

- a) az 5. cikk (2) bekezdését el kell hagyni;
- b) a 7. cikk (1) bekezdését el kell hagyni.

47. cikk

Hatályon kívül helyező rendelkezések

(1) A 25. rendelet, a 723/97/EK rendelet és az 1258/1999/EK rendelet hatályát veszti.

Ugyanakkor az 1258/1999/EK rendeletet továbbra is alkalmazni kell a 2006. október 15-ig a tagállamok részéről, és 2006. december 31-ig a Bizottság részéről teljesített kiadások esetében.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletekre való hivatkozásokat e rendeletre való hivatkozásként kell tekinteni, és azok a mellékletben megadott megfelelési táblázatnak megfelelően értelmezendők.

48. cikk

Átmeneti intézkedések

E rendelet végrehajtásához a Bizottság megállapítja a szükségszerű és megfelelően indokolt intézkedéseket annak érdekében, hogy vész helyzetben a — különösen a 25., a 723/97/EK és az 1258/1999/EK rendelet, valamint ezen rendelet közti átmenettel kapcsolatosan fellépő — gyakorlati és specifikus problémákat ki lehessen küszöbölni. Ezen intézkedések e rendelet bizonyos részeit korlátozhatják, de csakis a szigorúan szükségszerű mértékben és ideig.

49. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. január 1-jétől kell alkalmazni, kivéve a 8. cikk (4) bekezdését, amely a hatálybalépéstől kezdve alkalmazandó, a 47. cikk sérelme nélkül.

Ugyanakkor az alábbi rendelkezéseket 2006. október 16-tól kezdődően kell alkalmazni:

- a 30. és 31. cikk a 2006. október 16-tól kezdődően teljesített kiadások esetében,
- a 31. cikk az 595/91/EGK rendelet 3. cikkének megfelelően közölt esetekben, valamint akkor, amikor a behajtási eljárás 2006. október 16-ig nem fejeződött még be,
- a 38—41., 44. és 45. cikk a 2007-es költségvetési év címén 2006-ban bejelentett kiadások esetén.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2005. június 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

F. BODEN

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

25. EGK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	2. cikk (2) bekezdés
2–8. cikk	—

595/91/EGK rendelet	Ez a rendelet
5. cikk (2) bekezdés	32. cikk (3) bekezdés cikk. 8
7. cikk (1) bekezdés	32. cikk (2) bekezdés

723/97/EK rendelet	Ez a rendelet
1–3. cikk	—
4. cikk (1) és (2) bekezdés	—
4. cikk (3) bekezdés	5. cikk (1) bekezdés, b) pont
5–9. cikk	—

1258/1999/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	2. cikk (2) bekezdés
1. cikk (2) bekezdés, a) pont	3. cikk (1) bekezdés, a) pont
1. cikk (2) bekezdés, b) pont	3. cikk (1) bekezdés, b) pont
1. cikk (2) bekezdés, c) pont	4. cikk
1. cikk (2) bekezdés, d) pont	3. cikk (2) bekezdés, a) pont
1. cikk (2) bekezdés, e) pont	3. cikk (1) bekezdés, d) pont 5. cikk (1) bekezdés, c) pont 5. cikk (1) bekezdés, d) pont
1. cikk (3) bekezdés	4. cikk
1. cikk (4) bekezdés	13. cikk
2. cikk (1) és (2) bekezdés	3. cikk
2. cikk (3) bekezdés	42. cikk
3. cikk (1) bekezdés	42. cikk
3. cikk (2) bekezdés	3. cikk (2) bekezdés, a) pont

1258/1999/EK rendelet	Ez a rendelet
3. cikk (3) bekezdés	5. cikk
3. cikk (4) bekezdés	42. cikk
4. cikk (1) bekezdés, a) pont	8. cikk (1) bekezdés, a) pont 8. cikk (1) bekezdés, b) pont
4. cikk (2) bekezdés	6. cikk (1) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés
4. cikk (4) bekezdés	10. cikk
4. cikk (5) bekezdés	6. cikk (2) bekezdés
4. cikk (6) bekezdés	8. cikk (1) bekezdés, a) pont
4. cikk (7) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
4. cikk (8) bekezdés	42. cikk
5. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	14. cikk (1) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	25. cikk (1) bekezdés
5. cikk (2) bekezdés	14. cikk (2) bekezdés
5. cikk (3) bekezdés	42. cikk
6. cikk (1) bekezdés	8. cikk (1) bekezdés, c) pont
6. cikk (2) bekezdés	42. cikk
7. cikk (1) bekezdés	15. cikk (2) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés, első albekezdés	15. cikk (2) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés, második albekezdés	15. cikk (3) és (4) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés, harmadik albekezdés	15. cikk (5) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés, első albekezdés	30. cikk (1) bekezdés
7. cikk (3) bekezdés, második albekezdés	30. cikk (2) bekezdés
7. cikk (4) bekezdés, első albekezdés	31. cikk (1) bekezdés
7. cikk (4) bekezdés, második albekezdés	31. cikk (3) bekezdés, első albekezdés
7. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés	31. cikk (3) bekezdés, második albekezdés
7. cikk (4) bekezdés, negyedik albekezdés	31. cikk (2) bekezdés
7. cikk (4) bekezdés, ötödik albekezdés	31. cikk (4) bekezdés
7. cikk (4) bekezdés, hatodik albekezdés	31. cikk (5) bekezdés
7. cikk (5) bekezdés	42. cikk
8. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	9. cikk (1) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	9. cikk (3) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés	32. cikk (1) és (8) bekezdés
8. cikk (3) bekezdés	42. cikk
9. cikk (1) bekezdés, első albekezdés	36. cikk (1) bekezdés

1258/1999/EK rendelet	Ez a rendelet
9. cikk (1) bekezdés, második albekezdés	36. cikk (2) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés	37. cikk (1) bekezdés
9. cikk (3) bekezdés	42. cikk
10. cikk	43. cikk
11–15. cikk	41. cikk
16. cikk	41. cikk
17. cikk	—
18. cikk	48. cikk
19. cikk	—
20. cikk	49. cikk

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2005. június 21.)

a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség és tagállamai nevében történő aláírásáról

(2005/599/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 310. cikkére, a 300. cikk (2) bekezdése első albekezdésének második mondatával összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A Tanács a 2004. április 27-i határozatában felhatalmazta a Bizottságot, hogy a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás (a továbbiakban: a Cotonou-megállapodás) ⁽¹⁾ módosítása tekintetében tárgyalásokat kezdjen az AKCS-államokkal. A tárgyalások 2005 februárjában befejeződtek.

(2) A Cotonou-megállapodás módosításáról szóló megállapodást az Európai Közösség nevében alá kell írni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról szóló megállapodás aláírása, a záróokmányhoz csatolt, a Közösség által egyoldalúan, illetve az egyes felekkel együttesen tett nyilatkozataival együtt — figyelemmel az említett megállapodásnak egy későbbi időpontban történő megkötéséről rendelkező tanácsi határozatra — a Közösség nevében jóváhagyásra kerül.

A megállapodás és a záróokmány szövege e határozat mellékletét képezi.

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a megállapodásnak — annak megkötésére is figyelemmel — a Közösség nevében történő aláírására jogosult személy(ek)e)t.

Kelt Luxembourgban, 2005. június 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

F. BODEN

⁽¹⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o. A megállapodást helyesbítette: HL L 385., 2004.12.29., 88. o.

MEGÁLLAPODÁS

a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA,

A CSEH KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ÍRORSZÁG ELNÖKE,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A LETT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

Ő KIRÁLYI FELSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG,

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

MÁLTA ELNÖKE,

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG SZÖVETSÉGI ELNÖKE,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A FINN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SVÉD KIRÁLYSÁG KORMÁNYA,

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE,

az Európai Közösséget (a továbbiakban: a Közösség) létrehozó szerződés szerződő felei, a Közösség államai,
a továbbiakban: a tagállamok,

és

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG,

egyrésztől, valamint

AZ ANGOLAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE ANTIGUA ÉS BARBUDA KIRÁLYNŐJE,

A BAHAMAI KÖZÖSSÉG ÁLLAMFŐJE,

BARBADOS ÁLLAMFŐJE,

ŐFELSÉGE BELIZE KIRÁLYNŐJE,

A BENINI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A BOTSWANAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

BURKINA FASO ELNÖKE,

A BURUNDI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KAMERUNI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A COMORE ISZLÁM SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KONGÓI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A COOK-SZIGETEK KORMÁNYA,

AZ ELEFÁNTCSONTPARTI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A DZSIBUTI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A DOMINIKAI KÖZÖSSÉG KORMÁNYA,

A DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ERITREA ÁLLAM ELNÖKE,

AZ ETIÓPIAI DEMOKRATIKUS SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

FIDZSI SZUVERÉN DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁGÁNAK ELNÖKE,

A GABONI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GAMBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE ÉS ÁLLAMFŐJE,

A GHÁNAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE GRENADA KIRÁLYNŐJE,

A GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A BISSAU-GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

AZ EGYENLÍTŐI-GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GUYANAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A HAITI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

JAMAICA ÁLLAMFŐJE,

A KENYAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KIRIBATI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A LESOTHÓI KIRÁLYSÁG KIRÁLYA,

A LIBÉRIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MADAGASZKÁRI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MALAWI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MALI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MARSHALL-SZIGETEKI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A MAURITÁNIAI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MAURITIUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MIKRONÉZIAI SZÖVETSÉGI ÁLLAMOK KORMÁNYA,

A MOZAMBIKI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NAMÍBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NAURUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A NIGERI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NIGÉRIAI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

NIUE KORMÁNYA,

A PALAUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

ŐFELSÉGE A PÁPUA ÚJ-GUINEAI FÜGGETLEN ÁLLAM KIRÁLYNŐJE,

A RUANDAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SAINT KITTS ÉS NEVIS KIRÁLYNŐJE,

ŐFELSÉGE SAINT LUCIA KIRÁLYNŐJE,

ŐFELSÉGE SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK KIRÁLYNŐJE,

A SZAMOAI FÜGGETLEN ÁLLAM ÁLLAMFŐJE,

A SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZENEGÁLI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SEYCHELLE KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SIERRA LEONE-I KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A SALAMON-SZIGETEK KIRÁLYNŐJE,

A DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZUDÁNI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SURINAME KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A SZVÁZIFÖLDI KIRÁLYSÁG KIRÁLYA,

A TANZÁNIAI EGYESÜLT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A CSÁDI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A TOGÓI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE IV. TAUFU'AHU TUPOU, TONGA KIRÁLYA,

A TRINIDAD ÉS TOBAGO KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE TUVALU KIRÁLYNŐJE,

AZ UGANDAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A VANUATUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A ZAMBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A ZIMBABWEI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

államaik a továbbiakban: az AKCS-államok,

másrészről,

TEKINTETTEL egyrészt az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és másrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportját (AKCS) létrehozó georgetowni megállapodásra,

TEKINTETTEL a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodásra (a továbbiakban: a Cotonou-megállapodás),

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Cotonou-megállapodás 95. cikkének (1) bekezdése a megállapodás érvényességi idejét húsz évben határozza meg, amely 2000. március 1-jén kezdődik,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Cotonou-megállapodás 95. cikkének (3) bekezdése megállapítja, hogy minden ötéves időszak lejártá előtt a Feleknek tárgyalásokat kell kezdeményezniük a Cotonou-megállapodás rendelkezései lehetséges módosításainak megvizsgálása érdekében,

ELHATÁROZTÁK, hogy megkötik a Cotonou-megállapodás módosításáról szóló ezen megállapodást, és e célból meghatalmazottjaikként kijelölték:

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA,

A CSEH KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ÍRORSZÁG ELNÖKE,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A LETT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

Ő KIRÁLYI FELSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG,

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

MÁLTA ELNÖKE,

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG SZÖVETSÉGI ELNÖKE,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A FINN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SVÉD KIRÁLYSÁG KORMÁNYA,

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG,

AZ ANGOLAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE ANTIGUA ÉS BARBUDA KIRÁLYNŐJE,

A BAHAMAI KÖZÖSSÉG ÁLLAMFŐJE,

BARBADOS ÁLLAMFŐJE,

ŐFELSÉGE BELIZE KIRÁLYNŐJE,

A BENINI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A BOTSWANAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

BURKINA FASO ELNÖKE,

A BURUNDI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KAMERUNI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A COMORE ISZLÁM SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KONGÓI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A COOK-SZIGETEK KORMÁNYA,

AZ ELEFÁNTCSONTPARTI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A DZSIBUTI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A DOMINIKAI KÖZÖSSÉG KORMÁNYA,

A DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ERITREA ÁLLAM ELNÖKE,

AZ ETÍÓPIAI DEMOKRATIKUS SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

FIDZSI SZUVERÉN DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁGÁNAK ELNÖKE,

A GABONI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GAMBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE ÉS ÁLLAMFŐJE,

A GHÁNAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE GRENADA KIRÁLYNŐJE,

A GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A BISSAU-GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

AZ EGYENLÍTŐI-GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GUYANAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A HAITI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

JAMAICA ÁLLAMFŐJE,

A KENYAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KIRIBATI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A LESOTHÓI KIRÁLYSÁG KIRÁLYA,

A LIBÉRIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MADAGASZKÁRI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MALAWI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MALI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MARSHALL-SZIGETEKI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A MAURITÁNIAI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MAURITIUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MIKRONÉZIAI SZÖVETSÉGI ÁLLAMOK KORMÁNYA,

A MOZAMBIKI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NAMÍBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NAURUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A NIGERI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NIGÉRIAI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

NIUE KORMÁNYA,

A PALAUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

ŐFELSÉGE A PÁPUA ÚJ-GUINEAI FÜGGETLEN ÁLLAM KIRÁLYNŐJE,

A RUANDAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SAINT KITTS ÉS NEVIS KIRÁLYNŐJE,

ŐFELSÉGE SAINT LUCIA KIRÁLYNŐJE,

ŐFELSÉGE SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK KIRÁLYNŐJE,

A SZAMOAI FÜGGETLEN ÁLLAM ÁLLAMFŐJE,

A SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZENEGÁLI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SEYCHELLE KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SIERRA LEONE-I KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A SALAMON-SZIGETEK KIRÁLYNŐJE,

A DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZUDÁNI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SURINAME KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A SZVÁZIFÖLDI KIRÁLYSÁG KIRÁLYA,

A TANZÁNIAI EGYESÜLT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A CSÁDI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A TOGÓI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
 ŐFELSÉGE IV. TAUFU'AHU TUPOU, TONGA KIRÁLYA,
 A TRINIDAD ÉS TOBAGO KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
 ŐFELSÉGE TUVALU KIRÁLYNŐJE,
 AZ UGANDAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
 A VANUATUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,
 A ZAMBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
 A ZIMBABWEI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,
 AKIK, kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

Egyetlen cikk

2. A „FIGYELEMBE VÉVE, hogy a legnagyobb szegénységben élők...” szavakkal kezdődő tizenegyedik preambulumbekzdés helyébe a következő szöveg lép:

A Cotonou-megállapodás 95. cikkében meghatározott eljárással összhangban a megállapodás a következő rendelkezéseknek megfelelően módosul:

A. PREAMBULUM

1. A „FIGYELEMBE VÉVE, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok védelméről szóló...” szavakkal kezdődő nyolcadik preambulumbekzdést követően a preambulum a következő preambulumbekzdésekkel egészül ki:

„MEGERŐSÍTVE, hogy a nemzetközi közösséget érintő legsúlyosabb bűncselekmények nem maradhatnak büntetlenül, valamint nemzeti szinten hozott intézkedésekkel és a globális együttműködés fokozásával biztosítani kell a hozzájuk kapcsolódó büntetőeljárás hatékonyságát;

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság létrehozása és hatékony működése jelentős előrelépést jelent a béke és a nemzetközi igazságügy vonatkozásában;”

„FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének Közgyűlése által 2000-ben elfogadott milleniumi nyilatkozatból eredő ezredfordulós fejlesztési célkitűzések, különösen a legnagyobb szegénység és éhínség leküzdése, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetének konferenciáin elfogadott fejlesztési célok és elvek világos útmutatást adnak és e megállapodáson belül az AKCS — EU együttműködés alapelemét kell, hogy képezzék;”

B. A COTONOU-MEGÁLLAPODÁS CIKKEINEK SZÖVEGE

1. A 4. cikkben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„Az AKCS-államok teljes szuverenitással határozzák meg gazdaságuk és társadalmuk fejlesztési elveit, stratégiáit és mintáit. A Közösséggel együtt létrehozzák az e megállapodásban biztosított együttműködési programokat. A Felek azonban felismerik a nem állami szereplők és a helyi decentralizált hatóságok kiegészítő szerepét és hozzájárulási képességét a fejlesztési folyamathoz. E célból az e megállapodásban előírt feltételek mellett a nem állami szereplőket, valamint a helyi decentralizált hatóságokat adott esetben;”

2. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) E párbeszéd célja az információcsere, a kölcsönös megértés előmozdítása és az elfogadott prioritások és közös napirendek létrehozásának lehetővé tétele, különösen a Felek közötti kapcsolatok különféle vonatkozásai és az e megállapodás szerint megvalósuló együttműködés különféle területei között meglévő kapcsolódások felismerése révén. A párbeszéd megkönnyíti a Felek nemzetközi fórumokon történő konzultációit. A párbeszéd célkitűzései kiterjednek az olyan helyzetek felmerülésének megelőzésére is, amelyekben az egyik Fél szükségesnek ítélheti a 96. és 97. cikkben előírt konzultációs eljárások alkalmazását.”

b) A (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A párbeszédet rugalmas módon folytatják. A párbeszéd az igények szerint hivatalos vagy nem hivatalos formában, és intézményes keretek között vagy azokon kívül zajlik — ideértve az AKCS-csoportot és az AKCS — EU Közös Parlamenti Közgyűlést (KPK) — a megfelelő formában és a megfelelő regionális, szubregionális vagy nemzeti szinten.”

c) A (6) bekezdést követően a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6a) Adott esetben, valamint az olyan helyzetek felmerülésének megelőzésére, amelyekben az egyik Fél szükségesnek ítélheti a 96. cikkben előírt konzultációs eljárás alkalmazását, az alapvető elemekre kiterjedő párbeszéd a VII. mellékletben meghatározott módozatokkal összhangban szisztematikus és formális.”

3. A 9. cikk címének helyébe a következő szöveg lép:

„Az emberi jogokkal, a demokratikus elvekkel és a jogállamisággal kapcsolatos lényegi elemek és a felelősségteljes kormányzással kapcsolatos alapvető elem”.

4. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) A (3) bekezdést követően a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A Felek vállalják továbbá, hogy a nemzetközi egyezmények és okmányok, valamint a vonatkozó jogszabályaik és előírásaik értelmében rájuk vonatkozó köteleességekkel összhangban együttműködnek a zsoldos tevékenységek megelőzése területén.”

b) Az (5) bekezdést követően a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A béke és a nemzetközi igazságügy megerősítésének előmozdítása kapcsán a Felek újólal megerősítik az alábbiakra vonatkozó elhatározásukat:

- a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumának megerősítését és végrehajtását lehetővé tevő szükséges jogi kiigazítások elfogadásával kapcsolatos tapasztalataikat megosztják, és
- kellő figyelemmel a Római Statútumra, a nemzetközi joggal összhangban küzdenek a nemzetközi bűnözés ellen.

A Felek törekednek arra, hogy megtegyék a Római Statútum és a kapcsolódó okmányok megerősítését és végrehajtását célzó lépéseket.”

5. A 11. cikket követően a szöveg a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A terrorizmus elleni küzdelem

A Felek megismélik, hogy határozottan elítélnék minden terrorcselekményt, és vállalják a nemzetközi együttműködés keretében megvalósuló terrorizmus elleni küzdelmet az Egyesült Nemzetek Alapokmányával, a nemzetközi joggal, a vonatkozó egyezményekkel és okmányokkal összhangban, valamint különösen az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1373 (2001) és 1456 (2003) számú határozata és az egyéb vonatkozó ENSZ-határozatok teljes körű végrehajtásával. E célból a Felek megállapodnak az alábbiakra vonatkozó információcsereben:

- a terroristacsoportokkal és az azokat támogató hálózatokkal kapcsolatos információk, valamint
- a terrorcselekményekkel szembeni fellépés módjával és módszereivel kapcsolatos nézetek, ideértve a technikai területeket és a képzést, valamint a terrorizmus megelőzésével kapcsolatos tapasztalatok.

11b. cikk

A tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozására irányuló együttműködés

(1) A Felek figyelembe veszik, hogy a tömegpusztító fegyverek és hordozó eszközeik elterjedése — mind állami, mind nem állami szereplők számára — a nemzetközi stabilitás és biztonság szempontjából az egyik legfenyegetőbb veszélyforrást jelenti.

A Felek ezért megállapodnak abban, hogy együttműködnek, és hozzájárulnak a tömegpusztító fegyverek és hordozó eszközeik elterjedésének megakadályozásához a leszerelésről és az elterjedés megakadályozásáról szóló nemzetközi szerződések, megállapodások és egyéb vonatkozó nemzetközi kötelezettségekkel kapcsolatos fennálló kötelezettségeik teljes körű betartásával és nemzeti szintű végrehajtásával.

A Felek megállapodnak abban, hogy e rendelkezés a megállapodás lényegi elemét képezi.

(2) A Felek megállapodnak továbbá abban, hogy együttműködnek, és az alábbiakkal hozzájárulnak az elterjedés megakadályozásának célkitűzéséhez:

- lépéseket tesznek valamennyi egyéb, a tárgyhoz tartozó nemzetközi okmány aláírása, megerősítése, vagy az azokhoz való csatlakozás, valamint teljes körű végrehajtásuk érdekében,
- létrehoznak egy hatékony nemzeti export-ellenőrzési rendszert, amely ellenőrzi a tömegpusztító fegyverekkel kapcsolatos áruk kivitelét és tranzitforgalmát, ideértve a kettős felhasználású technológiáknak a tömegpusztító fegyverek céljára történő felhasználásának ellenőrzését, valamint hatékony szankciókat tartalmaz az exportellenőrzések megszegése esetére.

A tömegpusztító fegyverek elterjedésének feltartóztatásával kapcsolatos együttműködés terén a pénzügyi és technikai segítséget az AKCS — EK együttműködés finanszírozására szánt eszközöktől eltérő egyedi eszközökkel finanszírozzák.

(3) A Felek megállapodnak, hogy rendszeres politikai párbeszédet folytatnak, amely kíséri és egységes keretbe foglalja az együttműködésüket ezen a területen.

(4) Amennyiben bármely Fél a megerősített politikai párbeszéd lefolytatását követően, különösen a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ), a Vegyifegyver-tilalmi Szervezet (OPCW) és egyéb, e téren tevékenykedő multilaterális intézmények jelentéseiből tájékozódva úgy ítéli meg, hogy a másik Fél elmulasztotta az e cikk (1) bekezdéséből adódó kötelezettségének teljesítését, a különösen sürgős szükség eseteinek kivételével átadja a másik Félnek és az AKCS és az EU Miniszterek Tanácsának a helyzet alapos kivizsgálásához szükséges információkat a Felek által elfogadható megoldás megtalálása érdekében. E célból felkéri a másik felet az érintett Fél által a helyzet orvoslására megtett vagy megteendő intézkedésekről szóló konzultációk lebonyolítására.

(5) A konzultációkat a megoldás keresése szempontjából legmegfelelőbbnek ítélt szinten és formában kell lefolytatni.

A konzultációkat a felkérést követően legkésőbb 30 nappal meg kell kezdeni, és azok kölcsönös megállapodásban a jogsértés jellegétől és súlyosságától függően megállapított időtartamon át tartanak. A konzultációs eljárás keretében folytatott párbeszéd azonban semmiképp sem tarthat 120 napnál tovább.

(6) Amennyiben a konzultációk nem vezetnek mindkét Fél által elfogadható eredményre, vagy a konzultációt elutasítják, továbbá különösen sürgős szükség esetén megfelelő intézkedések tehetők. Ezen intézkedéseket vissza kell vonni, amint a meghozataluk oka megszűnt.”

6. A 23. cikk a következő ponttal egészül ki:

„l) a hagyományos ismeretek előmozdítása.”

7. A 25. cikk (1) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) az alábbiak elleni küzdelem előmozdítása:

- HIV/AIDS, a szexuális és reprodukciós egészség védelmének, valamint a nők jogainak biztosításával,
- egyéb, a szegénységgel összefüggő betegségek, különösen a malária és a tuberkulózis;”.

8. A 26. cikk a következőképpen módosul:

a) A c) és a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a közösségen alapuló intézmények segítése, hogy a gyermekeknek lehetőséget adjanak fizikai, pszichológiai, társadalmi és gazdasági képességeik fejlesztésére;

d) a gyermekek társadalomba való újbóli integrációja a konfliktusok utáni helyzetekben, rehabilitációs programok segítségével; és”.

b) A cikk a következő ponttal egészül ki:

„e) a fiatal állampolgárok közéletben való aktív részvételének előmozdítása, valamint a diákok csereprogramjai és az AKCS és az EU ifjúsági szervezetei közötti interakció támogatása.”

9. A 28. cikk bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„Az együttműködés hatékonyan segíti az AKCS-államok által a regionális és szubregionális együttműködés és integráció terén saját maguk számára kitűzött célok és prioritások elérését, ideértve a régiók közötti és az AKCS-n belüli együttműködést is. A regionális együttműködés kiterjedhet nem AKCS fejlődő országokra, valamint tengerentúli országokra és területekre (TOT-okra) és a legkülső régiókra is. Ebben az összefüggésben az együttműködési támogatás célja:”.

10. A 29. cikk a) pontja i. alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

„i. az AKCS-államok által létrehozott, illetve az AKCS-államok részvételével működő, a regionális együttműködést és integrációt támogató regionális integrációs, intézmények és szervezetek; és”.

11. A 30. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az együttműködés támogatja továbbá az AKCS-országok közötti és azokon belüli — ideértve a nem AKCS fejlődő országokra is kiterjedő — együttműködési rendszereket és kezdeményezéseket.”

12. A 43. cikk (4) bekezdése a következő francia bekezdéssel egészül ki:

„— az információs és kommunikációs technológiák vonatkozásában a helyi vonatkozások felhasználásának fejlesztése és ösztönzése.”

13. Az 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

Finanszírozásra való jogosultság

(1) A következő szervezetek vagy szervek jogosultak az e megállapodás alapján biztosított pénzügyi támogatásra:

- a) az AKCS-államok;
- b) a regionális vagy államközi szervek, amelyekhez egy vagy több AKCS-állam tartozik — ideértve azokat a szerveket is, amelyeknek nem AKCS-államok is tagjai —, és amelyeket ezen AKCS-államok felhatalmaztak; és
- c) az AKCS-államok és a Közösség által meghatározott egyedi célkitűzések elérésére létrehozott közös szervek.

(2) Az érintett AKCS-állam vagy AKCS-államok egyetértésétől függően az alábbiak is jogosultak pénzügyi támogatásra:

- a) az AKCS-államok nemzeti és/vagy regionális állami vagy félállami ügynökségei és szervezeti egységei — ideértve a parlamenteket is, és különösen azok pénzügyi intézményei és fejlesztési bankjai;
- b) az AKCS-államokon belüli gazdasági társaságok, cégek és egyéb magánszektorbeli szervezetek és szereplők;
- c) a Közösség valamely tagállamának vállalatai, hogy a saját hozzájárulásuk mellett képesek legyenek termelő projekteket felvállalni valamely AKCS-állam területén;
- d) az AKCS-államok vagy a Közösség pénzügyi közvetítő szervezetei, amelyek biztosítják, támogatják és finanszírozzák a magánbefektetéseket az AKCS-államokban;
- e) az AKCS-államok és a Közösség helyi decentralizált hatóságai; és
- f) fejlődő országok, amelyek nem tagjai az AKCS-csoportnak, amennyiben AKCS-államokkal közös kezdeményezésben vagy regionális szervezetben vesznek részt.

(3) Az AKCS-államok és a Közösség helyi jellegű nem állami szereplői jogosultak a megállapodásban biztosított pénzügyi támogatásra, a nemzeti és regionális indikatív programokban megállapított módozatokkal összhangban.”

14. A 68. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az exportjövendelmek rövid távú ingadozása eseteire vonatkozó támogatás célja, hogy védje azon társadalmi-gazdasági reformokat és politikákat, amelyeket a bevételcsökkenés hátrányosan érinthet, és orvosolja az exportjövendelmek instabilitásának kedvezőtlen hatásait, különösen a mezőgazdasági és bányászati termékek tekintetében.

(3) Az AKCS-államok gazdaságainak — különös tekintettel a mezőgazdasági és bányászati ágazatokra — a kivitelről való fokozott függését a kérelem évében az erőforrások elosztásakor figyelembe kell venni. Ebben az összefüggésben a legkevésbé fejlett, tengerparttal nem rendelkező és szigeti, konfliktus és természeti katasztrófa utáni helyzetben lévő AKCS-államokat kedvezményesebb elbánásban kell részesíteni.”

15. A 89. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Egyedi fellépéseket kell végrehajtani a szigeti AKCS-államok arra irányuló erőfeszítéseinek támogatására, hogy megállítsák és visszajára fordítsák az új és súlyos gazdasági, társadalmi és ökológiai kihívások által okozott fokozódó sérülékenységet. E fellépéseknek a gazdasági növekedésre és a humán fejlesztésre vonatkozó összehangolt megközelítés mellett a kis szigeti fejlődő államok fenntartható fejlődéssel kapcsolatos prioritásai végrehajtásának előmozdítására kell törekedniük.”

16. A 96. cikk helyébe a következő szöveg lép:

- a) Az (1) bekezdést követően a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Mindkét Fél egyetért abban, hogy a különösen sürgős szükség eseteinek kivételével az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett konzultációk megkezdése előtt a 8. cikk szerinti valamennyi párbeszédre adódó lehetőséget kimerítik.”

- b) A (2) bekezdés a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) Ha a 8. cikk és e cikk (1a) bekezdése értelmében előírt lényegi elemeket érintő politikai párbeszéd ellenére valamely Fél úgy ítéli meg, hogy a másik Fél nem teljesíti a 9. cikk (2) bekezdésében említett, az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartásából eredő kötelezettségeit, a különösen sürgős szükség eseteinek kivételével átad a másik Félnek és a Miniszterek Tanácsának a helyzet alapos kivizsgálásához szükséges minden információt annak érdekében, hogy a Felek által elfogadható megoldást találjanak. E célból a VII. melléklettel összhangban felkéri a másik felet az érintett Fél által a helyzet orvoslására megtett vagy megteendő intézkedésekről szóló konzultációra.

A konzultációkat a megoldás keresése szempontjából legmegfelelőbb szinten és formában kell tartani.

A konzultációkat a felkérést követően legkésőbb 30 nappal meg kell kezdeni, és azok kölcsönös megállapodásban a jogsértés jellegetől és súlyosságától függően megállapított időtartamon át tartanak. A konzultációs eljárás keretében folytatott párbeszéd azonban semmiképp sem tarthat 120 napnál tovább.

Amennyiben a konzultációk nem vezetnek mindkét Fél által elfogadható eredményre, vagy a konzultációt elutasítják, továbbá különösen sürgős szükség esetén megfelelő intézkedések tehetők. Ezen intézkedéseket vissza kell vonni, amint a meghozataluk oka megszűnt.”

17. A 97. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ilyen esetekben az egyik Fél konzultációra kérheti fel a másik felet. Az ilyen konzultációkat legkésőbb a felkérést követő 30. napon el kell kezdeni, és a konzultációs eljárás keretében folytatott párbeszéd legfeljebb 120 napig tarthat.”

18. A 100. cikk második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„100. cikk

A szövegek státusa

Az e megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyvek és melléletek a megállapodás szerves részét alkotják. Az Ia., II., III., IV. és V. mellékletet a Miniszterek Tanácsa az AKCS — EK Fejlesztésfinanszírozási Együtműködési Bizottság ajánlásai alapján felülvizsgálhatja, áttekintheti és/vagy módosíthatja.

Ez a megállapodást, amely két-két eredeti példányban angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amely e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Európai Unió Tanácsa Főtitkárságának irattárában és az AKCS-államok Titkárságának irattárában helyezik letétbe, amely minden aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.”

C. MELLÉKLETEK

1. Az I. melléklet a következő ponttal egészül ki:

„(9) E megállapodás 58. cikkétől eltérve, a 9. EFA keretein belül 90 millió EUR-t kell átcsoportosítani az AKCS-n belüli kerethez. Ez az összeg elkülöníthető a decentralizálás 2006—2007-es finanszírozására, és kezelését közvetlenül a Bizottság végzi.”

2. Az I. mellékletet követően a szöveg a következő melléklettel egészül ki:

„Ia. MELLÉKLET

Az e megállapodás keretében megvalósuló együttműködés többéves pénzügyi kerete

(1) Az e megállapodásban meghatározott célokra és a 2005. március 1-jén kezdődő időszakra az együttműködés új, többéves pénzügyi kerete a 2008. január 1-jétől kezdődően öt- vagy hatéves időtartamra szóló kötelezettségvállalásokra terjed ki.

(2) Ezen új időtartam tekintetében az Európai Unió az AKCS-államoknak szánt támogatást legalább a 9. EFA keretében megvalósuló támogatással megegyező szinten tartja, az egyenlegek kivételével; mindehhez közösségi becslések alapján hozzá kell adni az infláció, az Európai Unión belüli növekedés, valamint az Unió 2004-es, tíz új tagállammal történő bővítésének hatásait.

(3) E megállapodás 95. cikkétől eltérve, a többéves pénzügyi kerettel vagy a megállapodás vonatkozó részeivel kapcsolatos szükséges módosításokról a Miniszterek Tanácsa határoz.

3. A II. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 2. cikk a következőképpen módosul:

- i. a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A rendes kölcsönök időbeli hatálya a koncessziós feltételek alapján a következő esetekben hosszabbítható meg:

a) a legkevésbé fejlett vagy konfliktus, vagy természeti katasztrófa utáni helyzetben lévő országok — kivéve az aa) pontban említett országokat — olyan infrastrukturális projektjei, amelyek a magánszektor fejlődésének előfeltételei. Ilyen esetekben a kölcsön kamatlába 3 %-kal csökken;

(aa) kereskedelmi alapon működő közintézmények infrastrukturális projektjei, amelyek a magánszektor fejlődésének előfeltételei olyan országokban, amelyekre a súlyosan eladósodott szegény országokra (HIPC) vonatkozó kezdeményezés értelmében korlátozott hitelfeltételek, vagy egy másik nemzetközi megállapodás szerinti adósságfenntarthatósági keretrendszer vonatkozik. Ilyen esetekben a Bank a pénzeszközök átlagköltségének csökkentésére törekszik

egyéb adományozókkal megvalósuló megfelelő társfinanszírozás révén. Amennyiben mindez nem lehetséges, a kölcsön kamatlába olyan mértékben csökkenthető, hogy az megfeleljen a HIPC-kezdeményezésből adódó szint követelményeinek vagy egy új, nemzetközi megállapodás szerinti adósságfenntarthatósági keretrendszernek;

- b) a privatizáció keretei között megvalósuló szerkezetátalakítással járó vagy jelentős és egyértelműen kimutatható társadalmi és környezetvédelmi előnyökkel járó projektek. Ilyen esetekben a kölcsönök kamattámogatással egészíthetők ki, amelynek mennyiségét és formáját a projekt egyedi jellemzőinek figyelembevételével határozzák meg. A kamattámogatás azonban nem lehet magasabb 3 %-nál.

Az a) vagy a b) pont alá tartozó végleges kamatláb egyetlen esetben sem lehet alacsonyabb a referencia-kamatláb 50 %-ánál.”;

- ii. a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A kamattámogatások azonban tőkésíthető vagy támogatások formájában felhasználhatók. A kamattámogatás céljából rendelkezésre álló költségvetés legfeljebb 10 %-a a projekttel kapcsolatos technikai segítségnyújtás támogatására fordítható az AKCS-államokban.”

- b) A 3. cikk a következőképpen módosul:

- i. az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Beruházási Konstrukció az összes gazdasági ágazatban működik, és támogatja a magán- és kereskedelmi alapokon vezetett állami szektorbeli cégeket, ideértve a magánszektor számára kritikus fontosságú, jövedelemtermelő gazdasági és technológiai infrastruktúrát is. A Konstrukció

a) kezelése feltöltődő alapként történik, és célja, hogy pénzügyileg fenntartható legyen. Műveletei a piaccal kapcsolatos feltételeken alapulnak, és elkerülik, hogy a helyi piac torzulását, illetve a magánfinanszírozás forrásainak helyettesítését idézzék elő;

b) támogatja az AKCS pénzügyi ágazatot, és katalizátorként szolgál azáltal, hogy mozgósítja a hosszú távú helyi forrásokat, és az AKCS-államok projektjeihez vonzza a külföldi magánbefektetőket és kölcsönadókat;

c) viseli a kockázat egy részét az általa finanszírozott projektek vonatkozásában, mivel pénzügyi fenntarthatóságát a portfólió egésze, és nem egyedi intézkedések biztosítják; és

d) a pénzeszközök olyan AKCS nemzeti és regionális intézményeken és programokon keresztül történő folyósítására törekszik, amelyek a kis- és középvállalkozások (KKV-k) fejlesztését mozdítják elő.”;

ii. a cikk az (1) bekezdést követően a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A Bank díjazásban részesül a Beruházási Konstrukció irányítása kapcsán felmerülő költségei vonatkozásában. A második pénzügyi jegyzőkönyv hatálybalépését követő első két év során ez a díjazás a Beruházási Konstrukció teljes eredeti dotációjának évi 2 %-át teszi ki. Ezt követően a Bank díjazása az eredeti dotáció évi 0,5 %-át kitevő rögzített összetevőből, valamint a Beruházási Konstrukció AKCS-államokban megvalósuló projektekkel kapcsolatos befektetésekre vonatkozó portfóliójának legfeljebb 1,5 %-ot kitevő változó összetevőből áll. A díjazást a Beruházási Konstrukcióból finanszírozzák.”

c) Az 5. cikk (b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) a rendes kölcsönök, valamint a kis- és középvállalkozások kockázattól-ke-finanszírozása esetében az árfolyamkockázat általános szabályként megoszlik egyrészt a Közösség, másrészt az érintett Felek között. Átlagban véve az árfolyamkockázatot egyenlően kellene megosztani; és”.

d) A szöveg a következő cikkekkkel egészül ki:

„6a. cikk

A Beruházási Konstrukcióról szóló éves jelentés

Az EU-tagállamok Beruházási Konstrukcióért felelős képviselői, valamint az AKCS-államok képviselői, az Európai Beruházási Bank, az Európai Bizottság, az Európai Tanács Titkársága és az AKCS-Titkárság évente üléseznek a Beruházási Konstrukcióval kapcsolatos műveleteket, végrehajtást és szakpolitikákat érintő kérdések megvitatása érdekében.

6b. cikk

A Beruházási Konstrukció végrehajtásának felülvizsgálata

A Beruházási Konstrukció általános végrehajtását közös, a pénzügyi jegyzőkönyv vonatkozásában féldős és záró felülvizsgálatnak kell alávetni. Az ilyen gyakorlat magában foglalhatja a Konstrukció végrehajtásának javítását célzó javaslatokat is.”

4. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

a) A 3. cikk a következőképpen módosul:

i. az 1. bekezdésben az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a szükségletek értékelésének alapját képező szempontok az egy főre jutó jövedelem, a népesség száma, a társadalmi mutatók, az eladósodottság mértéke, az exportjödelmek kiesése és az exportjödelmektől való függés, különösen a mezőgazdasági és a bányászati ágazatban. Különleges elbánásban kell részesíteni a legkevésbé fejlett AKCS-államokat, és különösen figyelembe kell venni a tengerparttal nem rendelkező és szigeti államok sebezhetőségét. Emellett figyelembe kell venni a konfliktusok vagy természeti katasztrófák következményeivel küzdő országok különleges nehézségeit is; és”;

ii. a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az 5. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, a Közösség különleges szükségletek vagy kivételes végrehajtás figyelembevételével céljából növelheti az adott országnak juttatott forrásokat.”

b) A 4. cikk a következőképpen módosul:

i. az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A fent említett információ kézhezvételekor valamennyi AKCS-állam összeállít és benyújt a Közösséghez egy indikatív programtervezetet a CSS-ben kifejtett fejlesztési célkitűzései és prioritásai alapján és azokkal összhangban. Az indikatív programtervezet a következőket tartalmazza:

a) az a központi ágazat, azok az ágazatok vagy területek, amelyekre összpontosítani kell a támogatást;

b) a célkitűzések és célok elérésével kapcsolatos legmegfelelőbb intézkedések és műveletek a központi ágazatban, ágazatokban vagy területeken;

c) a programok és projektek számára fenntartott források a központi ágazat(ok)on kívül és/vagy az ilyen tevékenységek vázlatos összefoglalása, valamint az ilyen elemek esetében felhasználandó erőforrások jelzése;

d) a Miniszterek Tanácsa által meghatározott szempontokkal összhangban finanszírozásra jogosult nem állami szereplők típusai, és a nem állami szereplők számára elkülönített erőforrások és a támogatandó tevékenységek típusai, amelyek kizárólag nem nyereségszerzési célúak lehetnek;

e) javaslatok regionális programokra és projektekre; és

f) tartalék az esetleges követelésekkel szembeni biztosításra, valamint a költségek növekedése és az előre nem látható veszteségek fedezésére.”;

ii. a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az indikatív programtervezet az érintett AKCS-állam és a Közösség közötti eszmecsere tárgyát képezi. Az indikatív programot a Közösség nevében eljáró Bizottság és az érintett AKCS-állam közös megegyezése alapján kell elfogadni. Elfogadásával kötelező a Közösségre és az adott államra egyaránt. Ezt az indikatív programot mellékelni kell a CSS-hez, és tartalmazza még a következőket:

a) konkrét és egyértelműen azonosított műveletek, különösen azok, amelyek a következő felülvizsgálat előtt végrehajthatók;

b) ütemterv az indikatív program végrehajtására és felülvizsgálatára, ideértve a kötelezettségvállalásokat és a források kifizetését, és

c) a felülvizsgálatok paraméterei és szempontjai.”;

iii. a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben valamely AKCS-ország háború, vagy más konfliktus, vagy ezekhez hasonló hatású kivételes körülmények következtében olyan válsághelyzettel kerül szembe, amely megakadályozza a nemzeti programengedélyezőt a feladatai ellátásában, a Bizottság a 3. cikkel összhangban saját maga kezelheti a szóban forgó országnak juttatott forrásokat, és azokat különleges támogatásra használhatja fel. A különleges támogatás béketeremtő politikákat, válságkezelést és -rendezést, a konfliktust követő támogatást — az intézményépítést is ideértve —, gazdasági és szociális fejlesztésekre irányuló tevékenységeket érinthet, különös figyelmet szentelve a lakosság leginkább veszélyeztetett csoportjai szükségleteinek. A Bizottságnak és az érintett AKCS-államnak a lehető leghamarabb vissza kell térnie a szokásos végrehajtáshoz és a megszokott kezelési eljárásokhoz, amint erre az együttműködésért felelős hatóságok ismét képessé válnak.”

c) Az 5. cikk a következőképpen módosul:

i. a cikk teljes szövegében a „küldöttségvezető” kifejezés helyébe a Bizottság kifejezés lép;

ii. a (4) bekezdésben a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a központi ágazat(ok)on kívüli programok és projektek;”

iii. a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A féldős és a záró felülvizsgálat befejezését követően a Közösség nevében eljáró Bizottság az érintett AKCS-államok aktuális igényeinek és teljesítményének fényében felülvizsgálhatja a források felosztását.”

- d) A 6. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A regionális együttműködés a következők hasznára és részvételével megvalósuló tevékenységekre vonatkozik:

- a) két vagy több, vagy az összes AKCS-állam, valamint az ezekben a műveletekben részt vevő, de nem az AKCS-hez tartozó fejlődő ország; és/vagy
- b) az a regionális szerv, amelynek legalább két AKCS-állam is tagja — ideértve azokat a szerveket is, amelyeknek nem AKCS-államok is tagjai.”

- e) A 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A források felosztása

(1) A pénzügyi jegyzőkönyv hatálya alá tartozó időszak kezdetén a Közösség valamennyi régió számára jelzi azon források mennyiségét, amelyből az ötéves időszak során részesülhet. Az indikatív források felosztása az igények felmérésén, valamint a regionális együttműködési és integrációs folyamat előrehaladásán és távlati lehetőségein alapul. A megfelelő mérték elérése és a hatékonyság fokozása érdekében a regionális és nemzeti pénzeszközöket egyesíteni lehet a megkülönböztetett nemzeti elemeket tartalmazó regionális tevékenységek finanszírozása érdekében.

(2) A 11. cikk sérelme nélkül a Közösség az új szükségletek vagy kivételes felhasználás figyelembevétele érdekében emelheti az adott térségnek juttatott forrásokat.”

- f) A 10. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az e célkitűzések elérését lehetővé tevő programok és projektek, amennyiben azokat egyértelműen azonosították, valamint az ilyen elemek mindegyike esetében felhasználandó források és a végrehajtás ütemezésének jelzése.”

- g) A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

Az AKCS-n belüli együttműködés

(1) A pénzügyi jegyzőkönyv hatálya alá tartozó időszak kezdetén a Közösség jelzi az AKCS Miniszterek Tanácsa számára, hogy a regionális együttműködés céljára előirányzott pénzeszközökből milyen összeget különítenek el olyan tevékenységekre, amelyek több vagy valamennyi AKCS-állam hasznára szolgálnak. Az ilyen tevékenységek túlléphetnek a földrajzi határokon.

(2) Az AKCS-n belüli tevékenységek hatásának fokozása érdekében a Közösség az új szükségletek figyelembevétele céljából növelheti az AKCS-n belüli együttműködésre elkülönített forrásokat.”

- h) A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Finanszírozásra vonatkozó kérelmek

(1) A regionális programok finanszírozására vonatkozó kérelmeket a következők nyújthatják be:

- a) kellően felhatalmazott regionális szerv vagy szervezet; vagy
- b) kellően felhatalmazott szubregionális szerv, szervezet vagy a programozási szakaszban az érintett régió valamely AKCS-állama, feltéve hogy a RIP azonosítja a tevékenységet.

(2) Az AKCS-n belüli programok finanszírozására vonatkozó kérelmeket a következők nyújthatják be:

- a) legalább három kellően felhatalmazott, különböző régiókhoz tartozó regionális szerv vagy szervezet, vagy legalább két AKCS-ország a három térség mindegyikéből; vagy
- b) az AKCS Miniszterek Tanácsa vagy az AKCS Nagykövetek Bizottsága; vagy

c) az AKCS Nagykövetek Bizottságának előzetes jóváhagyása alapján az olyan tevékenységeket folytató nemzetközi szervezetek, amelyek — mint az Afrikai Unió — hozzájárulnak a regionális együttműködés és integráció célkitűzéseikhez.”

i) A 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„14. cikk

Végrehajtási eljárások

(1) [törölve]

(2) [törölve]

(3) Mivel figyelembe kell venni a regionális együttműködés célkitűzéseit és jellemző sajátosságait, ideértve az AKCS-n belüli együttműködést is, az e területen vállalt tevékenységeket adott esetben a fejlesztésfinanszírozási együttműködés eljárásai szabályozzák.

(4) Különösen és az 5. és 6. bekezdés értelmében az Alapokból finanszírozott bármely regionális programnak vagy projektnek az alábbiakat kell eredményezniük:

a) a 17. cikkel összhangban a Bizottság és a 13. cikkben említett valamely szerv között létrejött finanszírozási megállapodás; ilyen esetekben a megfelelő szerv kinevezi a regionális programengedélyezőt, akinek a feladatai értelemszerűen megegyeznek a nemzeti programengedélyező feladataival;

b) vagy a Bizottság és a 13. cikkben említett valamely szerv között a 19a. cikkben meghatározott támogatási szerződés, a tevékenység jellegétől függően, és amennyiben az AKCS-államtól eltérő megfelelő szerv a felelős a program vagy projekt végrehajtásáért.

(5) Azoknak az Alapból finanszírozott programoknak és projekteknek, amelyekre vonatkozóan nemzetközi szervezetek a 13. cikk (2) bekezdése c) pontjával összhangban finanszírozási kérelmet nyújtottak be, támogatási szerződés létrejöttét kell eredményezniük.

(6) Azokat az Alapból finanszírozott programokat és projekteket, amelyekre vonatkozóan az AKCS Miniszterek Tanácsa vagy Nagykövetek Bizottsága finanszírozási kérelmet nyújtott be vagy az AKCS-Titkárság — ez esetben a 17. cikkel összhangban a finanszírozási megállapodás a Bizottság és a Titkárság között jön létre, vagy a Bizottság hajtja végre, az intézkedés jellegétől függően.”

j) A 3. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„ÉRTÉKELÉS ÉS FINANSZÍROZÁS”.

k) A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

A programok és projektek azonosítása, előkészítése és értékelése

(1) Az érintett AKCS-állam által benyújtott programok és projektek együttes értékelés tárgyát képezik. Az AKCS—EK Fejlesztésfinanszírozási Együttműködési Bizottság kialakítja a programok és projektek értékelésének általános iránymutatásait és szempontjait. Ezek a programok és projektek általában több évre szólnak és az adott térségben a korlátozott méretű fellépések egész sorát foglalhatják magukban.

(2) Az elkészített és finanszírozásra benyújtott program- és projektdokumentációknak tartalmazniuk kell a programok és projektek értékeléséhez szükséges összes információt vagy — amennyiben ezeket a programokat és projekteket még nem határozták meg teljesen — az értékelésükhöz szükséges vázlatos összefoglalást.

(3) A programok és projektek értékelése során kellően figyelembe kell venni a nemzeti humán erőforrás korlátozottságát, és olyan stratégiát kell biztosítani, amely kedvez az ilyen erőforrások támogatásának. Figyelembe kell továbbá venni az egyes AKCS-államok egyedi jellemzőit és korlátait is.

(4) Az e megállapodással összhangban támogatható, nem állami szereplők által végrehajtandó programokat és projekteket a Bizottság egyedül is értékelheti, és azokra a 19a. cikkben meghatározott, a Bizottság és a nem állami szereplők közötti támogatási szerződések köthetők. Az értékelésnek eleget kell tennie a szereplők típusára, jogosultságára és a támogatandó tevékenységre vonatkozó 4. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglaltaknak. A Bizottság a küldöttségvezetőn keresztül tájékoztatja a nemzeti programengedélyezőt a támogatások odaítéléséről.”

l) A 16. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„16. cikk

Finanszírozási javaslat és határozat

(1) Az értékelés következtetéseit finanszírozási javaslatban kell összefoglalni, amelynek végleges változatát a Bizottság állítja össze az érintett AKCS-állammal szoros együttműködésben.

(2) [törölve]

(3) [törölve]

(4) A Közösség nevében eljáró Bizottság a finanszírozási határozatáról a pénzügyi javaslat végső változata elkészítésének időpontjától számított 90 napon belül tájékoztatja az érintett AKCS-államot.

(5) Amennyiben a Közösség nevében eljáró Bizottság nem fogadja el a finanszírozási javaslatot, az érintett AKCS-államot haladéktalanul tájékoztatni kell a határozat indokairól. Ilyen esetben az érintett AKCS-állam képviselői 60 napon belül kérhetik:

a) hogy az ügyet terjesszék az e megállapodással létrejött AKCS-EK Fejlesztésfinanszírozási Együttműködési Bizottság elé; vagy

b) hogy a Közösség képviselői hallgassák meg őket.

(6) A meghallgatást követően a Közösség nevében eljáró Bizottság meghozza a végleges határozatot a finanszírozási javaslat elfogadásáról vagy elutasításáról. A határozathozatalt az érintett AKCS-állam a határozat meghozatala előtt a Bizottság elé terjesztheti azokat a tényeket, amelyek szükségesnek látszanak az adott szerv rendelkezésére álló információ kiegészítéséhez.”

m) A 17. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„17. cikk

A finanszírozási megállapodás

(1) Amennyiben e megállapodás másképp nem rendelkezik, a konstrukcióból történő juttatással finanszírozott programok vagy projektek esetében finanszírozási megállapodás jön létre a Bizottság és az érintett AKCS-állam között.

(2) A finanszírozási megállapodást a Közösség nevében eljáró Bizottság határozatától számított 60 napon belül meg kell kötni a Bizottság és az érintett AKCS-állam között. A finanszírozási megállapodás:

a) meghatározza különösen a Közösség pénzügyi hozzájárulását, a finanszírozás részletes szabályait és az érintett programra vagy projektre vonatkozó általános és egyedi rendelkezések részleteit; és

b) megfelelően rendelkezik a költségek növekedését és a vészhelyzeteket fedező előirányzatokról.

(3) A programok és projektek elszámolásának lezárásakor fennmaradó fel nem használt egyenlegek az érintett AKCS-állam vagy államok számára halmozódnak fel.”

n) A 18. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„18. cikk

Költségtúllépés

(1) Amint úgy tűnik, hogy fennáll a költségtúllépés veszélye a finanszírozási megállapodás alapján rendelkezésre álló értékhatárhoz képest, a nemzeti programengedélyező értesíti a Bizottságot erről, és kéri azon intézkedések előzetes jóváhagyását, amelyeket a nemzeti programengedélyező tenni szándékozik, hogy a program vagy projekt méretének csökkentésével, vagy nemzeti és egyéb nem közösségi források felhasználásával fedezze az ilyen költségtúllépést.

(2) Amennyiben nincs mód a program vagy a projekt méretének csökkentésére vagy a költségtúllépések más forrásokból való fedezésére, a Közösség nevében eljáró Bizottság a nemzeti programengedélyező indokolt kérelme alapján kiegészítő finanszírozásról határozhat a forrásoknak az indikatív programból történő biztosításáról.”

o) A 19. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„19. cikk

Visszamenőleges finanszírozás

(1) A projekt időben történő indításának biztosítása, az egymást követő projektek közötti kihasználatlan idő elkerülése és a késedelmek megakadályozása érdekében az AKCS-államok a Bizottsággal egyetértésben a projekt értékelésének befejezésekor és a pénzügyi határozat meghozatala előtt előfinanszírozzák a programok indításával kapcsolatos tevékenységeket, az előzetes és idény-

munkákat, a berendezések hosszú teljesítési átfutási idejű megrendeléseit, valamint egyes folyó műveleteket. Az ilyen kiadásoknak teljesíteniük kell a megállapodásban előírt eljárásokat.

(2) Az 1. bekezdésben említett minden előfinanszírozási tevékenységet meg kell említeni a finanszírozási javaslatban, és az nem érinti a Közösség nevében eljáró Bizottság által hozott finanszírozási határozatot.

(3) Az AKCS-államok e cikk alapján megvalósuló kiadásait visszamenőlegesen meg kell téríteni a program vagy projekt keretében a pénzügyi megállapodás aláírását követően.”

- p) A 4. fejezet címének helyébe a következő szöveg lép:

„VÉGREHAJTÁS”.

- q) A fejezet a következő cikkekkkel egészül ki:

„19a. cikk

Végrehajtási intézkedések

(1) Amennyiben a pénzügyi végrehajtásért a Bizottság a felelős, az Alapból finanszírozott programok és projektek végrehajtásának főképpen az alábbiakból kell állnia:

- a) a szerződések odaítélése;
- b) a támogatások odaítélése;
- c) közvetlen munkavégzéssel történő teljesítés;
- d) a költségvetési támogatások, ágazati programok támogatása, adóssággönnyítés és az exportbevételek rövid távú ingadozásait fedező támogatás keretében folyósított közvetlen kifizetések.

(2) A beszerzési szerződések pénzügyi célú írásban megkötött szerződések, ingó eszközök szállítására, munkák kivitelezésére vagy szolgáltatások nyújtására, vételár ellenében.

(3) E melléklet összefüggésében a támogatások közvetlen pénzügyi hozzájárulások, amelyeket az alábbiak finanszírozására adományoznak:

- a) vagy az e megállapodás célkitűzésének vagy az e megállapodással összhangban elfogadott program vagy projekt célkitűzésének megvalósítását szolgáló tevékenység; vagy
- b) az ilyen célkitűzést megvalósító szerv működése.

A támogatások írásbeli szerződés tárgyát képezik.

19b. cikk

Pályázati eljárás felfüggesztési záradékkal

A projektek gyors beindítása érdekében a projektek értékelését követően, de a finanszírozási döntés meghozatala előtt az AKCS-államok a kellően megalapozott esetekben és a Bizottsággal egyeztetve pályázati felhívást bocsáthatnak ki valamennyi felfüggesztési záradékkal ellátott szerződésre vonatkozóan. Az ilyen rendelkezést a finanszírozási javaslatban meg kell említeni.”

- r) A 20. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„20. cikk

Jogosultság

A 22. cikkel összhangban biztosított eltérés kivételével és a 26. cikk sérelme nélkül:

- (1) az Alapból finanszírozott beszerzési szerződések vagy támogatások odaítélési eljárásaiban való részvétel az AKCS-államok és a Közösség tagállamai valamennyi természetes és jogi személye számára nyitva áll;
- (2) az Alapból finanszírozott szerződés alapján megvásárolt áruk és anyagoknak az 1. pont alapján jogosult államból kell származniuk. Ebben az összefüggésben a származó termék fogalmát a vonatkozó nemzetközi megállapodásokra hivatkozva kell értékelni, és a Közösségből származó áruk magukban foglalják a tengerentúli országokból és területekről származó készleteket is;

- (3) a közbeszerzési szerződések vagy az Alapból finanszírozott támogatások odaítélési eljárásaiban való részvétel nyitva áll a nemzetközi szervezetek számára;
- (4) amennyiben az Alap nemzetközi szervezet égisze alatt megvalósuló műveletet finanszíroz, a közbeszerzési szerződések vagy a támogatások odaítélési eljárásaiban való részvétel az 1. pont alapján jogosultnak minősülő valamennyi természetes és jogi személy és a szervezet szabályai szerint jogosult valamennyi természetes és jogi személy számára nyitva áll, azzal a feltétellel, hogy egyenlő bánásmódot kell biztosítani az összes adományozó számára. Ugyanez vonatkozik az árukra és anyagokra is;
- (5) amennyiben az Alap regionális kezdeményezés keretében megvalósuló műveletet finanszíroz, a közbeszerzési szerződések vagy a támogatások odaítélési eljárásaiban való részvétel az 1. pont alapján jogosultnak minősülő valamennyi természetes és jogi személy és az adott kezdeményezésben részt vevő ország valamennyi természetes és jogi személye számára nyitva áll. Ugyanez a szabály vonatkozik az árukra és anyagokra is;
- (6) amennyiben az Alap harmadik állammal közösen finanszírozott műveletet finanszíroz, a közbeszerzési szerződések vagy a támogatások odaítélési eljárásaiban való részvétel az 1. pont alapján jogosultnak minősülő valamennyi természetes és jogi személy és a fent említett harmadik állam szabályai alapján jogosultnak minősülő valamennyi természetes és jogi személy számára nyitva áll. Ugyanez vonatkozik az árukra és anyagokra is.”
- s) A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„ 22. cikk

Eltérések

1. Kivételes, kellően megalapozott körülmények esetén a 20. cikk értelmében nem jogosult harmadik országok természetes és jogi személyei az érintett AKCS-államok indokolt kérelme alapján engedélyt kaphatnak a közbeszerzési szerződések vagy a Közösség által finanszírozott támogatások odaítélési eljárásaiban való részvételre. Az érintett AKCS-államok minden esetben átadják a Bizottságnak az eltérésekről szóló határozat meghozatalához szükséges információkat, különös figyelmet fordítva a következőkre:

- a) az érintett AKCS-állam földrajzi elhelyezkedése;

- b) a tagállamok és az AKCS-államok vállalkozóinak, szállítóinak és tanácsadóinak versenyképessége;
- c) a szerződés teljesítési költségei túlzott növekedése elkerülésének szükségessége;
- d) szállítási nehézségek vagy késedelmek a szállítási idők vagy egyéb hasonló problémák miatt;
- e) a helyi feltételeknek legmegfelelőbb és legjobb technológia;
- f) rendkívüli szükséghelyzetek esetei;
- g) a termékek és szolgáltatások rendelkezésre állása az érintett piacokon.

2. A beruházási konstrukcióból finanszírozott projektek esetében az EBB beszerzési szabályait kell alkalmazni.”

- t) A 24. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„24. cikk

A közvetlen munkavégzéssel történő teljesítés

(1) Közvetlen munkavégzés esetén a programokat és projekteket az érintett AKCS-állam vagy -államok állami vagy részben állami ügynökségei vagy szervezeti egységei, illetve a tevékenység elvégzéséért felelős jogi személy hajtja végre.

(2) A Közösség hozzájárul a bevont szervezeti egység költségeihez azáltal, hogy biztosítja azon berendezéseket és/vagy anyagokat, amelyekkel nem rendelkezik, és/vagy azon forrásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a továbbiakban szükséges személyzetet az érintett vagy egyéb AKCS-államokból származó szakértők közül biztosíthassa. A Közösség részvétele csak a kiegészítő intézkedések során felmerült költségeket és a végrehajtással kapcsolatos átmeneti kiadásokat fedezi, szigorúan az adott programok vagy projektek követelményeire korlátozottan.

(3) A saját hatáskörben végzett műveleteket megvalósító program-előirányzatnak eleget kell tennie a Közösség szabályainak, a Bizottság által kidolgozott eljárásoknak és az alapvető normáknak, a program-előirányzatok elfogadásakor érvényes formában.”

u) A 26. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„26. cikk

Preferenciák

(1) Intézkedéseket kell tenni annak ösztönzése érdekében, hogy az AKCS-államok természetes és jogi személyei a legszélesebb körben vegyenek részt a konstrukcióból finanszírozott szerződések végrehajtásában, hogy optimalizálni lehessen az említett államok fizikai és emberi erőforrásait. E célból:

- a) a beruházásra irányuló szerződések esetében, amelyek értéke nem éri el az 5 000 000 eurót, az AKCS-államok ajánlattevői, amennyiben alapítóik és vezetőik legalább egynegyede egy vagy több AKCS-államból származik, 10 % relőnyt kapnak az egyenértékű gazdasági, műszaki és igazgatási minőséggel rendelkező ajánlatokhoz viszonyítva;
- b) az áruszállításra irányuló szerződések esetében, függetlenül az áruszállítás értékétől, az AKCS-államok azon ajánlattevői, akik felajánlják, hogy a szerződés alapján megvalósuló áruszállítás legalább 50 %-ban az AKCS-ből származik, 15 % árelőnyt kapnak az egyenértékű gazdasági, műszaki és igazgatási minőséggel rendelkező ajánlatokhoz viszonyítva;
- c) a szolgáltatási szerződések vonatkozásában, amennyiben egyenértékű gazdasági és műszaki minőséggel rendelkező ajánlatokat vetnek össze, a következők részesülnek előnyben:
 - i. az AKCS-államok megkívánt szakértelemmel rendelkező szakértői, intézményei vagy tanácsadó társaságai;
 - ii. valamely AKCS-cég által önállóan, vagy európai partnerekkel fennálló konzorciuma által benyújtott ajánlatok; valamint
 - iii. európai ajánlattevők által AKCS-alvállalkozókkal vagy -szakértőkkel együtt benyújtott ajánlatok;
- d) amennyiben alvállalkozást terveznek, a sikeres ajánlattevőnek előnyben kell részesítenie az AKCS-államok olyan természetes személyeit és társaságait, akik hasonló feltételek mellett képesek teljesíteni az előírt szerződést; és

e) az AKCS-állam a pályázati felhívásban felajánlhatja a potenciális ajánlattevőknek, hogy vegyék igénybe más AKCS-államok közös megegyezés alapján kiválasztott társaságainak, nemzeti szakértőinek és tanácsadóinak segítségét. Ez az együttműködés megvalósulhat vegyes vállalkozás, alvállalkozás vagy gyakorlatok munkahelyen történő képzése révén.

(2) Amennyiben két pályázatot egyenértékűnek ismernek el a fent megállapított szempontok alapján, előnyben kell részesíteni:

- a) az AKCS-állam ajánlattevőjét; vagy
- b) ha nem érkezik be ilyen ajánlat, azt az ajánlattevőt, aki:
 - i. lehetővé teszi az AKCS-államok fizikai és humán erőforrásainak legjobb felhasználását;
 - ii. a legnagyobb alvállalkozási lehetőséget biztosítja az AKCS társaságainak, vállalkozásainak vagy természetes személyeinek; vagy
 - iii. AKCS-állambeli és közösségi természetes személyek, társaságok vagy vállalatok konzorciuma.”
- v) A 6. fejezet címe a következőképpen módosul:

„AZ ALAP FORRÁSAINAK KEZELÉSE ÉS A KIVITELEZŐK”.

w) A 34. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„34. cikk

A Bizottság

(1) A Bizottság gondoskodik az Alap forrásainak felhasználásával megvalósított műveletek pénzügyi végrehajtásáról — a beruházási konstrukció és a kamattámogatások kivételével — az alábbi fő gazdálkodási módszerek alkalmazásával:

- a) centralizált gazdálkodás;
- b) decentralizált gazdálkodás.

(2) Általános szabály, hogy az Alap forrásainak a Bizottság által megvalósuló pénzügyi végrehajtásának decentralizáltan kell történnie.

Ebben az esetben a végrehajtás feladatairól a 35. cikkkel összhangban az AKCS-államoknak kell gondoskodniuk.

(3) Az Alap forrásai pénzügyi végrehajtásának megvalósítása érdekében a Bizottság a szervezeti egységeire ruházza végrehajtási hatásköreit. A feladatkörök átruházásáról a Bizottság értesíti az AKCS-államokat és az AKCS — EK Fejlesztésfinanszírozási Együtműködési Bizottságot.”

x) A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A nemzeti programengedélyező

(1) Valamennyi AKCS-állam kormánya kinevez egy nemzeti programengedélyezőt, hogy képviselje a Bizottság és a Bank kezelése alatt álló alap forrásaiból finanszírozott tevékenységekben. A nemzeti programengedélyező egy vagy több nemzeti programengedélyező helyetttest nevez ki, akik feladatai ellátásában való akadályozottsága esetén helyettesítik őt, és erről a kinevezésről értesíti a Bizottságot. Amennyiben eleget tettek az intézmények képességére és a hatékony és eredményes pénzügyi gazdálkodásra vonatkozó feltételeknek, a nemzeti programengedélyező az érintett programok és projektek megvalósításához kapcsolódó feladatköreit a nemzeti államigazgatás felelős szervére ruházhatja. A nemzeti programengedélyező értesíti a Bizottságot az átruházásról.

Amennyiben a Bizottság az Alap forrásainak kezelésére szolgáló eljárások megvalósításával kapcsolatos problémákról tudomást szerez, a nemzeti programengedélyező együttműködésével a helyzet rendezése érdekében felveszi a szükséges kapcsolatokat, és megteszi a szükséges intézkedéseket.

A nemzeti programengedélyező kizárólag a rábízott végrehajtási feladatokért tartozik pénzügyi felelőséggel.

Amennyiben az Alap forrásainak kezelése decentralizált és olyan további hatásköröktől függ, amelyeket a Bizottság biztosíthat, a nemzeti programengedélyező:

- a) felelős az együttműködés végrehajtásának koordinálásáért, programozásáért, rendszeres figyelemmel kíséréseért és az éves, féldíós és záró felülvizsgálataért, valamint az adományozókkal folyó koordinációért;
- b) a Bizottsággal való szoros együttműködésben felelős a programok és projektek előkészítéséért, benyújtásáért és értékeléséért;

- c) elkészíti a pályázati anyagokat és szükség esetén az ajánlattételi felhívási okmányokat;
- d) benyújtja a pályázati anyagokat és adott esetben az ajánlattételi felhívási okmányokat jóváhagyásra a Bizottsághoz az ajánlattételi felhívás közzététele és adott esetben az ajánlattételi felhívás előtt;
- e) a Bizottsággal való szoros együttműködésben pályázati felhívásokat és adott esetben ajánlattételi felhívásokat tesz közzé;
- f) átveszi a pályázatokat, és adott esetben az ajánlatokat és a pályázatok másolatait eljuttatja a Bizottságnak; elnököl az ajánlatok felbontásánál és a pályázatok érvényességi idején belül a szerződések jóváhagyásához szükséges idő beszámításával megállapítja a vizsgálatuk eredményeit;
- g) meghívja a Bizottságot a tenderek és adott esetben az ajánlatok felbontására, és értesíti a Bizottságot a pályázatok és ajánlatok vizsgálatának eredményéről és a szerződések és támogatások odaítélésének jóváhagyására vonatkozó javaslatokról;
- h) jóváhagyásra benyújtja a Bizottsághoz a szerződések és program-előirányzatokat és azok esetleges módosító záradékait;
- i) aláírja a Bizottság által jóváhagyott szerződéseket és azok módosító záradékait;
- j) jóváhagyja és engedélyezi a kiadásokat a rábízott pénzeszközök keretein belül; valamint
- k) a végrehajtási műveletek során megteszi a szükséges kiigazításokat, hogy biztosítsa a jóváhagyott programok vagy projektek gazdasági és műszaki szempontból megfelelő végrehajtását.

(2) A nemzeti programengedélyező a tevékenységek végrehajtása közben és a Bizottság tájékoztatására vonatkozó követelményre is figyelemmel határoz a következőkről:

- a) a programok és projektek részleteire vonatkozó technikai kiigazítások és módosítások, amennyiben azok nem érintik az elfogadott műszaki megoldásokat, és a módosítások számára a finanszírozási megállapodásban fenntartott keretek között maradnak;

- b) a többegységes programok és projektek helyének megváltoztatása, amennyiben azt műszaki, gazdasági vagy szociális indokok igazolják;
- c) a késedelmi kötbérek kiszabása és elengedése;
- d) a jótállásra kötelezettek felmentése;
- e) áruk beszerzése a helyi piacon, függetlenül azok származásától;
- f) nem a tagállamokból vagy az AKCS-államokból származó építőipari berendezések és gépek használata, feltéve hogy a tagállamokban vagy az AKCS-államokban nem állítanak elő hasonló berendezést vagy gépet;
- g) alvállalkozásba adás;
- h) végleges átvétel, feltéve hogy a Bizottság jelen van az ideiglenes átvételkor, hitelesíti a vonatkozó jegyzőkönyvet, és adott esetben jelen van a végleges átvételkor, különösen, amikor az ideiglenes átvételkor rögzített fenntartások mértéke jelentős kiegészítő munkát tesz szükségessé; és
- i) tanácsadók és egyéb technikai segítségnyújtási szakértők alkalmazása.”
- y) A 36. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„36. cikk

A küldöttségvezető

(1) Minden egyes AKCS-államban vagy minden egyes regionális tömörülésben, amely ezt kifejezetten kéri, a Bizottságot egy küldöttség képviseli a küldöttségvezető felügyelete alatt, az érintett AKCS-állam vagy -államok jóváhagyásával. Megfelelő intézkedéseket kell tenni minden olyan esetben, amennyiben a küldöttségvezetőt az AKCS-államok valamely csoportjához nevezik ki. A küldöttségvezető képviseli a Bizottságot annak minden hatáskörében és tevékenységében.

(2) A küldöttségvezető az AKCS-államok és a megállapodás értelmében pénzügyi támogatásra jogosult szervek és szervezetek fő tárgyalópartnere. A küldöttségvezető a nemzeti programengedélyezővel szoros együttműködésben tevékenykedik.

(3) A küldöttségvezető rendelkezik a megállapodás szerinti tevékenységek megkönnyítéséhez és meggyorsításához szükséges utasítási és delegált hatáskörrel.

(4) A küldöttségvezető rendszeresen tájékoztatja a nemzeti hatóságokat a Közösség olyan tevékenységeiről, amelyek közvetlenül érinthetik a Közösség és az AKCS-államok közötti együttműködést.”

- z) A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Kifizetések

(1) A kifizetéseknek az AKCS-államok nemzeti pénznemeiben történő teljesítése esetében a tagállamok pénznemeiben vagy euróban vezetett számlát lehet nyitni az AKCS-államokban a Bizottság által és nevében az AKCS-állam és a Bizottság közötti megállapodással kiválasztott nemzeti állami vagy részben állami pénzügyi intézménynél. Ez az intézmény gyakorolja a nemzeti kifizetési megbízott funkcióit.

(2) A nemzeti kifizetési megbízott nem kap díjazást a szolgálataiért, és a letétbe helyezett pénzeszközök nem kamatoznak. A helyi számlákat a Bizottság tölti fel a tagállamok egyikének pénznemében vagy euróban a jövőbeni készpénzkövetelmények becslése alapján, és ezt kellő időben kell megtenni ahhoz, hogy elkerüljék az AKCS-államok általi előfinanszírozás szükségességét, és megelőzzék a késedelmes kifizetéseket.

(3) [törölve]

(4) A Bizottság a kifizetéseket a Közösség és a Bizottság által megállapított szabályoknak megfelelően folyósítja, lehetőleg azt követően, hogy a nemzeti programengedélyező utalványozta és engedélyezte a kifizetést.

(5) [törölve]

(6) A kiadások jóváhagyásával, engedélyezésével és kifizetésével kapcsolatos eljárást a kifizetés esedékessé válásától számított 90 napon belül be kell fejezni. A nemzeti programengedélyező az esedékesség napja előtt legkésőbb 45 nappal feldolgozza és kézbesíti a kifizetési engedélyt a küldöttségvezető részére.

(7) A késedelmes kifizetések miatti követeléseket az érintett AKCS-állam vagy -államok viselik, illetve amennyiben mindkét Fél felelős a késedelemért, a Bizottság a saját forrásaiból, a fenti eljárással összhangban.”

5. A szöveg a következő melléklettel egészül ki:

„VII. MELLÉKLET

Az emberi jogokkal, a demokratikus elvekkel és a jogállamisággal kapcsolatos politikai párbeszéd

1. cikk

Célkitűzések

(1) A 96. cikk (2) bekezdésének (a) pontjában meghatározott konzultációkra a különösen sürgős szükség eseteit kivéve széles körű politikai párbeszédet követően kerül sor, a megállapodás 8. cikkében és 9. cikke (4) bekezdésében meghatározottak szerint.

(2) Az ilyen politikai párbeszédet a Felek a megállapodás szellemében folytatják, és szem előtt tartják a Miniszterek Tanácsa által kidolgozott, az AKCS — EU politikai párbeszédre vonatkozó iránymutatásokat.

(3) A politikai párbeszéd olyan folyamat, amelynek elő kell mozdítania az AKCS — EU kapcsolatokat, és hozzá kell járulnia a partnerség célkitűzéseinek megvalósításához.

2. cikk

A 96. cikk szerinti konzultációkat megelőző megerősített politikai párbeszéd

(1) Az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartását érintő politikai párbeszédet a megállapodás 8. cikke és a 9. cikkének (4) bekezdése, valamint a nemzetközileg elismert standardok és normák keretei között kell folytatni. E párbeszéd keretében a Felek közös napirendekben és prioritásokban egyezhetnek meg.

(2) A Felek a nemzetközileg elismert standardok és normák keretei között az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság vonatkozásában közösen kidolgozhatnak vagy megállapíthatnak különös viszonyítási pontokat vagy célokat, figyelembe véve az érintett AKCS-állam különleges körülményeit. A viszonyítási pontok olyan mechanizmusok, amelyek révén a megfelelés vonatkozásában egyes középtávú célkitűzések és időszakok meghatározásával a célok megvalósíthatók.

(3) Az 1. és 2. bekezdésben megállapított politikai párbeszéd szisztematikus és formális, és minden lehetőséget kimerít a megállapodás 96. cikke értelmében folytatott konzultációkat megelőzően.

(4) A megállapodás 96. cikke (2) bekezdése b) pontjában meghatározott különösen sürgős szükség eseteinek kivételével a 96. cikk szerinti konzultációkra az azokat megelőző megerősített politikai párbeszéd hiányában is sor kerülhet, amennyiben az egyik Fél egy korábbi párbeszéd során vállalt kötelezettségvállalásainak tartósan nem tesz eleget, vagy nem sikerül jóhiszemű párbeszédet kezdeni.

(5) A kapcsolat normalizálása céljából a Felek a megállapodás 8. cikke értelmében folytatott politikai párbeszédet alkalmazzák azon országok segítése érdekében, amelyekre a megállapodás 96. cikke szerinti megfelelő intézkedések vonatkoznak.

3. cikk

Kiegészítő szabályok a megállapodás 96. cikke értelmében folytatott konzultációkra vonatkozóan

(1) A Felek törekednek arra, hogy a megállapodás 96. cikke értelmében folytatott konzultációk során a képviselői szintjét illetően előmozdítsák az egyenlőséget.

(2) A Felek kötelezettséget vállalnak arra, hogy a formális konzultációkat megelőzően, azok során és azokat követően őszinte és nyílt együttműködést tanúsítanak, szem előtt tartva az e melléklet 2. cikke (2) bekezdésében hivatkozott egyedi viszonyítási pontokat és célokat.

(3) A Felek hatékony felkészülése, valamint az AKCS-csoporton belüli és a Közösség és tagállamai közötti mélyreható konzultációk érdekében a Felek a megállapodás 96. cikke (2) bekezdése értelmében meghatározott 30 napos bejelentési időszakot alkalmaznak. A konzultációs folyamat során a Feleknek rugalmas időszakokban kell megállapodniuk annak elismerése mellett, hogy a 96. cikk (2) bekezdése b) pontjában, valamint e melléklet 1. cikkének (4) bekezdésében meghatározott különösen súlyos esetek azonnali fellépést igényelhetnek.

(4) A Felek elismerik az AKCS-csoport szerepét a politikai párbeszédben, amelynek módozatait az AKCS-csoport határozza meg, és amelyet az Európai Közösség és tagállamai tudomására kell hozni.

(5) A Felek elismerik a megállapodás 96. cikke értelmében folytatott strukturált és folyamatos konzultációk szükségességét. A Miniszterek Tanácsa e célból további módozatokat dolgozhat ki.”

FENTIEK HITELEÜL az alulírott meghatalmazottak e szerződést alább kézjegyükkel látták el.

—

ZÁRÓOKMÁNY

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA,

A CSEH KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ÍRORSZÁG ELNÖKE,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A LETT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

Ő KIRÁLYI FELSÉGE A LUXEMBURGI NAGYHERCEG,

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

MÁLTA ELNÖKE,

ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG SZÖVETSÉGI ELNÖKE,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A FINN KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SVÉD KIRÁLYSÁG KORMÁNYA,

ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE,

az Európai Közösséget (a továbbiakban: a Közösség) létrehozó szerződés szerződő felei, a Közösség államai, a továbbiakban: a tagállamok

és AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG,

meghatalmazottjai

egyrésztől, valamint

AZ ANGOLAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE ANTIGUA ÉS BARBUDA KIRÁLYNŐJE,

A BAHAMAI KÖZÖSSÉG ÁLLAMFŐJE,

BARBADOS ÁLLAMFŐJE,

ŐFELSÉGE BELIZE KIRÁLYNŐJE,

A BENINI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A BOTSWANAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

BURKINA FASO ELNÖKE,

A BURUNDI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KAMERUNI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KÖZÉP-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A COMORE ISZLÁM SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KONGÓI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A COOK-SZIGETEK KORMÁNYA,

AZ ELEFÁNTCSONTPARTI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A DZSIBUTI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A DOMINIKAI KÖZÖSSÉG KORMÁNYA,

A DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ERITREA ÁLLAM ELNÖKE,

AZ ETIÓPIAI DEMOKRATIKUS SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

FIDZSI SZUVERÉN DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁGÁNAK ELNÖKE,

A GABONI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GAMBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE ÉS ÁLLAMFŐJE,

A GHÁNAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE GRENADA KIRÁLYNŐJE,

A GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A BISSAU-GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

AZ EGYENLÍTŐI-GUINEAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A GUYANAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A HAITI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

JAMAICA ÁLLAMFŐJE,

A KENYAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A KIRIBATI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A LESOTHÓI KIRÁLYSÁG KIRÁLYA,

A LIBÉRIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MADAGASZKÁRI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MALAWI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MALI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MARSHALL-SZIGETEKI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A MAURITÁNIAI ISZLÁM KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MAURITIUSI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A MIKRONÉZIAI SZÖVETSÉGI ÁLLAMOK KORMÁNYA,

A MOZAMBIKI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NAMÍBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NAURUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

A NIGERI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A NIGÉRIAI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

NIUE KORMÁNYA,

A PALAUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

ŐFELSÉGE A PÁPUA ÚJ-GUINEAI FÜGGETLEN ÁLLAM KIRÁLYNŐJE,

A RUANDAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE SAINT KITTS ÉS NEVIS KIRÁLYNŐJE,

ŐFELSÉGE SAINT LUCIA KIRÁLYNŐJE,

ŐFELSÉGE SAINT VINCENT ÉS GRENADINE-SZIGETEK KIRÁLYNŐJE,

A SZAMOAI FÜGGETLEN ÁLLAM ÁLLAMFŐJE,

A SÃO TOMÉ ÉS PRÍNCIPE DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SZENEGÁLI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SEYCHELLE KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

A SIERRA LEONE-I KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,

ŐFELSÉGE A SALAMON-SZIGETEK KIRÁLYNŐJE,

A DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
A SZUDÁNI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
A SURINAME KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
ŐFELSÉGE A SZVÁZIFÖLDI KIRÁLYSÁG KIRÁLYA,
A TANZÁNIAI EGYESÜLT KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
A CSÁDI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
A TOGÓI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
ŐFELSÉGE IV. TAUFU'AHU TUPOU, TONGA KIRÁLYA,
A TRINIDAD ÉS TOBAGO KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
ŐFELSÉGE TUVALU KIRÁLYNŐJE,
AZ UGANDAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
A VANUATUI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,
A ZAMBIAI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE,
A ZIMBABWEI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA,

államaik a továbbiakban: az AKCS-államok

meghatalmazottjai,

másrészről,

akik a kétezerötödik év június havának huszonötödik napján Luxembourgban abból a célból gyűltek össze, hogy a Cotonouban 2000. június 23-án, egyrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról szóló megállapodást aláírják,

e megállapodás aláírásának időpontjában:

elfogadták a következő nyilatkozatokat, amelyeket e záróokmányhoz csatoltak:

I. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a Cotonou-megállapodás 8. cikkéről
II. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a Cotonou-megállapodás 68. cikkéről
III. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat az Ia. mellékletéről
IV. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 3. cikkének (5) bekezdéséről
V. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 9. cikkének (2) bekezdéséről
VI. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 12. cikkének (2) bekezdéséről
VII. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 13. cikkéről

VIII. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 19a. cikkéről
IX. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 24. cikkének (3) bekezdéséről
X. nyilatkozat	Együttes nyilatkozat a VII. melléklet 23. cikkéről
XI. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a Cotonou-megállapodás 4. cikkéről és 58. cikkének (2) bekezdéséről
XII. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a Cotonou-megállapodás 11a. cikkéről
XIII. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a Cotonou-megállapodás 11b. cikke (2) bekezdéséről
XIV. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a Cotonou-megállapodás 28., 29., 30. és 58. cikkéről és a IV. melléklet 6. cikkéről
XV. nyilatkozat	Az Európai Unió nyilatkozata az Ia. mellékletéről
XVI. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a IV. melléklet 4. cikkének (3) bekezdéséről, 5. cikkének (7) bekezdéséről, 16. cikkének (5) és (6) bekezdéséről és 17. cikkének (2) bekezdéséről
XVII. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a IV. melléklet 4. cikkének (5) bekezdéséről
XVIII. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a IV. melléklet 20. cikkéről
XIX. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a IV. melléklet 34., 35. és 36. cikkéről
XX. nyilatkozat	A Közösség nyilatkozata a VII. melléklet 3. cikkéről

I. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a Cotonou-megállapodás 8. cikkéről

A nemzeti és regionális szinten zajló párbeszéd vonatkozásában a Cotonou-megállapodás 8. cikkének alkalmazásában az „AKCS-csoport” az AKCS Miniszterek Tanácsából (CoA) és a politikai, szociális, humanitárius és kulturális ügyekkel foglalkozó AKCS-albizottság (PSHCA) elnökéből álló trojkát jelenti; a Közös Parlamenti Közgyűlés (KPK) a KPK társelnökeit vagy az általuk kijelölt személyeket jelenti.

II. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a Cotonou-megállapodás 68. cikkéről

Az AKCS — EK Miniszterek Tanácsa a Cotonou-megállapodás 100. cikke rendelkezéseinek alkalmazásában megvizsgálja az AKCS részéről a II. mellékletnek az exportjövendelmek rövid távú ingadozásaira (FLEX) vonatkozó rendelkezéseivel összefüggésben benyújtott javaslatokat.

III. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat az ia. mellékletéről

Amennyiben a Cotonou-megállapodás módosításáról szóló megállapodás 2008. január 1-jéig nem lép hatályba, az együttműködést a 9. EFA és a korábbi EFA-k egyenlegeiből kell finanszírozni.

IV. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 3. cikkének (5) bekezdéséről

A IV. melléklet 3. cikke (5) bekezdésének alkalmazásában „különleges szükségletek” a kivételes vagy előre nem látható körülményekből (pl. válságok utáni helyzetek) eredő szükségletek; a „kivételes felhasználás” az a helyzet, amikor a féldős és záró felülvizsgálaton kívül az adott országnak juttatott forrásokat teljesen lekötötték, és a nemzeti indikatív programból a pótlólagos anyagi finanszírozás a hatékony szegénységscsökkentő programok és a stabil pénzügyi gazdálkodás terhére lenne fedezhető.

V. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a iv. melléklet 9. cikkének (2) bekezdéséről

A IV. melléklet 9. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában „új szükségletek” a kivételes vagy előre nem látható körülményekből (pl. válságok utáni helyzetek) eredő szükségletek; a „kivételes felhasználás” az a helyzet, amikor a féldős és záró felülvizsgálaton kívül az adott térségnek juttatott forrásokat teljesen

lekötötték, és a térség indikatív programjából a pótlólagos anyagi finanszírozás a térség hatékony integrációs programjai és a stabil pénzügyi gazdálkodás terhére lenne fedezhető.

VI. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 12. Cikkének (2) bekezdéséről

A IV. melléklet 12. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában „új szükségletek” a kivételes vagy előre nem látható körülményekből eredő szükségletek, mint amelyek a nemzetközi kezdeményezésekből fakadó új kötelezettségvállalásokból erednek, vagy amelyek az AKCS-államok közös kihívásaira válaszolnak.

VII. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a iv. melléklet 13. cikkéről

Tekintettel a karibi és a csendes-óceáni térség különös földrajzi helyzetére, az AKCS Miniszterek Tanácsa vagy az AKCS Nagykövetek Bizottsága a 13. cikk (2) albekezdése a) pontja ellenére meghatározott finanszírozási kérelmet nyújthatnak be ezen térségek egyikét vagy másikat illetően.

VIII. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a iv. melléklet 19a. cikkéről

A Miniszterek Tanácsa a Cotonou-megállapodás 100. cikkével összhangban azzal a céllal vizsgálja meg a megállapodás IV. mellékletében a szerződések odaítélésére és teljesítésére vonatkozó előírásokat, hogy azokat még a megállapodás módosításáról szóló megállapodás hatálybelépése előtt elfogadja.

IX. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a IV. melléklet 24. cikkének (3) bekezdéséről

A IV. melléklet 24. cikkének (3) bekezdésében említett közösségi szabályok bármely módosítását megelőzően ki kell kérni az AKCS-államok véleményét.

X. NYILATKOZAT

Együttes nyilatkozat a VII. melléklet 2. cikkéről

A nemzetközileg elfogadott standardok és normák a Cotonou-megállapodás preambulumban említett eszközökben szereplő normák.

XI. NYILATKOZAT**A Közösség nyilatkozata a cotonou-megállapodás 4. cikkéről és 58. cikkének (2) bekezdéséről**

A 4. cikk és az 58. cikk (2) bekezdése alkalmazásában „helyi decentralizált hatóságok” fejezés magában foglalja a decentralizáció valamennyi szintjét, ideértve a helyi önkormányzatokat is.

XII. NYILATKOZAT**A közösség nyilatkozata a cotonou-megállapodás 11a. cikkéről**

A terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködés terén a pénzügyi és technikai segítséget az AKCS — EK fejlesztési együttműködés finanszírozását célzóktól eltérő forrásokból finanszírozzák.

XIII. NYILATKOZAT**A közösség nyilatkozata a cotonou-megállapodás 11b. cikkének (2) bekezdéséről**

Elfogadott, hogy a Cotonou-megállapodás 11b. cikkének (2) bekezdésében meghatározott intézkedések megvalósítására egy hozzáigazított időszak keretén belül kerül sor, amely figyelembe veszi az egyes országok sajátos korlátozásait.

XIV. NYILATKOZAT**A közösség nyilatkozata a cotonou-megállapodás 28., 29., 30. és 58. cikkéről és a iv. melléklet 6. cikkéről**

A nem AKCS-országok bevonásával megvalósuló regionális együttműködésre vonatkozó rendelkezések végrehajtásának feltétele a világ egyéb országaival és régióival való együttműködéssel kapcsolatos EK pénzügyi eszközök keretében megvalósuló egyenértékű rendelkezések végrehajtása. A Közösség tájékoztatja az AKCS-csoportot ezen egyenértékű rendelkezések hatálybalépéséről.

XV. NYILATKOZAT**Az európai unió nyilatkozata az ia. mellékletről**

(1) Az Európai Unió vállalja, hogy amint alkalma adódik — lehetőség szerint 2005. szeptemberig —, javaslatot tesz a megállapodás módosításáról szóló megállapodás és alkalmazási időszaka keretében megvalósuló együttműködés többéves pénzügyi keretének pontos összegét illetően.

(2) Az Ia. melléklet (2) bekezdésében említett minimális támogatás biztosított, az AKCS-országok azon igénylési jogosultságának sérelme nélkül, amely más pénzügyi eszközök keretében már meglévő, vagy az olyan területeket érintő intézkedések támogatása céljából nagy valószínűséggel létrehozható további forrásokra vonatkozik, mint a sürgősségi humanitárius segélyek, az élelmezésbiztonság, a szegénységgel

összefüggő betegségek, a gazdasági Cotonou-megállapodások végrehajtásának támogatása, a cukorpiac reformját követő, valamint a békéhez és a stabilitáshoz kapcsolódó előirányzott intézkedések támogatása.

(3) A 9. EFA pénzeszközeivel kapcsolatos kötelezettségvállalás vonatkozásában megállapított, 2007. december 31-i határidő szükség esetén módosítható.

XVI. NYILATKOZAT

A közösség nyilatkozata a iv. melléklet 4. cikkének (3) bekezdéséről, 5. cikkének (7) bekezdéséről, 16. cikkének (3) bekezdéséről és 17. cikkének (2) bekezdéséről

E rendelkezések nem érintik a tagállamoknak a döntéshozatali eljárásban betöltött szerepét.

XVII. NYILATKOZAT

A közösség nyilatkozata a IV. melléklet 4. cikkének (5) bekezdéséről

A IV. melléklet 4. cikke (5) bekezdésének és a szokásos kezelési szabályok végrehajtására a Bizottság javaslatán alapuló tanácsi határozattal kerül sor. Erről a határozatból az AKCS-csoportot megfelelően értesíteni kell.

XVIII. NYILATKOZAT

A közösség nyilatkozata a iv. melléklet 20. cikkéről

A IV. melléklet 20. cikkének rendelkezéseit az egyéb adományozókkal szembeni viszonyosság elvével összhangban kell végrehajtani.

XIX. NYILATKOZAT

A Közösség nyilatkozata a IV. melléklet 34., 35. és 36. cikkéről

Az Alap forrásait kezelő és végrehajtó megbízottak ide vonatkozó részletes kötelezettségeit az eljárási szabályok kézikönyve tartalmazza, amelyről a Cotonou-megállapodás 12. cikkével összhangban kikérik az AKCS-államok véleményét. A kézikönyv a Cotonou-megállapodás módosításáról szóló megállapodás hatálybalépését követően áll az AKCS-államok rendelkezésére. A kézikönyv módosításaira ugyanezt az eljárást kell alkalmazni.

XX. NYILATKOZAT**A Közösség nyilatkozata a VII. melléklet 3. cikkéről**

A VII. melléklet 3. cikkében meghatározott módzatok vonatkozásában az Európai Unió Tanácsa a Miniszterek Tanácsán belüli álláspontját a Bizottság javaslatára alapozza.
